

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 16, П'ЯТНИЦЯ, 15 КВІТНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 16, FRIDAY, APRIL 15, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Новий привід для чвар

Петро Часто

Грім серед ясного вразив міжнародну громадську думку: німецька газета „Зюддойче цайтунг“ отримала з анонімного інформаційного джерела понад 11 млн. файлів з бази даних офшорної фірми „Mossack Fonseca“ – однієї з чотирьох найбільших у світі. Ними газета негайно поділилася з Міжнародним консорцієм журналістів-розстежувачів та з багатьма провідними інформаційними агентствами світу. Сенсаційні файли дістали назву – „Панамські документи“.

А сенсаційні вони тому, що засвідчують, як багаті люди використовують таємні офшорні зони для надійної безпеки своїх капіталів.

Зокрема йдеться про 143 політиків з різних країн, в тому числі – про 12 провідників держав, членів їхніх родин і найближчих партнерів. У списку – прем'єр Пакистану Наваз Шариф, колишній прем'єр Іраку Аяд Алаві, родина колишнього єгипетського президента Госні Мубарака, колишній очільник Лівії Муамар Кадафі, Президент Сирії Башар аль-Асад, недавній грузинський прем'єр Бідзіна Іванішвілі, прем'єр Іспанії Сігмундюр Дейвід Іюльогсон та низка інших політиків і підприємців з європейських, африканських і латиноамериканських країн.

Слід на 2 млрд. дол. веде безпосередньо до Президента Росії Володимира Путіна.

Загалом цей витік засекречених даних за своїм обсягом набагато перевищує таємну дипломатичну пошту США, оприлюднену вебсторінкою „WikiLeaks“ в 2010 році, і також таємні матеріали розвідки, що їх надав журналістам колишній контрактник американської Національної агенції з безпеки Едвард Сноуден у 2013 році.

Оце вже справді: нема нічого потаємного, що не стало б явним, і що вчора говорилося пошепки, те завтра проголошуватиметься з дахів осель.

Але є в цій історії деяка – ще тяжко сказати про її серйозність і практичні наслідки – прикрість для нас, українців: серед власників офшорних активів вже виявилися – „вже“, бо ще далеко не всі „Панамські документи“ розшифровані й оприлюднені, сенсацій, мабуть, ще буде немало – колишній прем'єр України Павло Лазаренко і її нинішній Президент Петро Порошенко.

Тільки цього бракувало Україні, де майже два місяці не вгамовується політична криза! Партійні групи в парламенті, не спмагаючись на порозуміння щодо нової коаліції і нового уряду, дістали ще одну зачіпку для взаємних звинувачень і протистоянь. При цьому кожен, хто критикує президента, робить це з такою категоричністю, мовби є великим експертом в галузі офшорів. Оливи до полум'я скандалу додала та справді негарна обставина, що активи своєї корпорації „Рошен“ П. Порошенко перереєстрував на панамські офшори в

(Закінчення на стор. 14)

Стан Надії Савченко значно погіршився

КИЇВ. – Стан Надії Савченко значно погіршився: 11 квітня норма натрію в крові занижена, а норма калію завищена в чотири рази. Це означає, що її серце може зупинитися в будь-яку хвилину. Про це йдеться в листі Н. Савченко, оприлюдненому на сторінці у соціальній мережі Facebook її сестрою.

„Мої показники аналізів: натрію при нормі 146 у мене 117 (занижений), калію при нормі 3.6 в мене 17 (завищено в чотири рази). Результат – тромб може забити сердечний клапан кожну секунду“, – Н. Савченко повідомила сестру Віру.

За її словами, вихід один – розріджувати кров рідиною, однак українка відмовилася припиняти сухе голодування. Н. Савченко також зазначила, що російські лікарі ще раз візьмуть аналізи. „Якщо показники впадуть до норми – наших лікарів пустять, якщо ні, то будемо ще торгуватися“, – зазначила Н. Савченко.

Н. Савченко, яка розпочала сухе голодування 6 квітня, хочуть перевести до лікарні. Про це 13 квітня повідомив один з адвокатів українки Ілля Новіков. „Я зараз бачився з Надією Савченко. Після крапельниці в неділю вона відчуває себе краще. Краще – тільки тому, що на вихідних було зовсім погано. Зараз у неї крім загальної слабкості аномальні реакції – мерзнуть руки і жар по всьому тілу. Зате кров розріджена до нормальних значень. 10 квітня на тлі зневоднення аналі-

Фотографія з Facebook сторінки сестри Надії Савченко.

зи показали якусь позамежну густоту, несумісну з життям. Федеральна служба виконання покарань Росії після паніки вперше за півтора року видала їй недозволений другий матрац і дуже хоче перевести її від гріха в лікарню. Надія поки що не погоджується, вимогу щодо допуску українських медиків не знімає. На новини з Києва про хід переговорів по ній особисто і по інших реагує стримано“, – йдеться в повідомленні.

(Українські Національні Новини)

Україні потрібен технократичний уряд, кажуть міжнародні експерти з економії

КИЇВ. – Склад Кабінету Міністрів, запропонований провідним претендентом на посаду голови уряду України Володимиром Гройсманом, не викликає захоплення. Про це заявив 13 квітня відомий економіст Тімоті Еш, який очолює напрямок кредитної стратегії щодо Центральної Європи, Близького Сходу та Африки у японській фінансовій компанії „Nomura“. „Україні потрібні радикальні зміни та значні ідеї. Покищо я не відчуваю, що склад уряду це відображає“, – написав він у своєму Twitter.

В. Гройсман пропонує на посаду Міністра культури Євгена Нищука, Міністра освіти – Лілію Гриневич, Міністра соціальної політики – Максима Нефьодова, Міністра екології Остапа Семерака, Міністра аграрної політики – Тараса Кутובה, Міністерства фінансів – Олександра Данилюка, Міністра інфраструктури – Володимира Омеляна. Першим віце-прем'єром пропонують призначити Віталія Ковальчука, віце-прем'єром з гуманітарних питань – Павла Розенка, віце-прем'єром з питань євроінтеграції Іванну Климпуш-Цинцадзе, віце-прем'єром з питань окупованих територій – Володимира Кістіона.

Такий склад і спантеличив економіста Т. Еша. „Два місяці у політичному глухому куті і ми отримуємо новий уряд, який навряд чи кращий за той, що пішов. Чому?“ – вважає економіст.

При цьому він запропонував власне бачення відповіді на це питання: „Питання у тому, що цінується у новому уряді: лояльність чи досвід проведення реформ? Які технократи захочуть працювати в таких умовах?“.

На необхідності саме технократичного уряду для України наголосив Андерс Ослунд, експерт аналітичного центру „Atlantic Council“, який напередодні висловив побоювання, що уряд В. Гройсмана може стати менш реформаторським та менш компетентним, ніж уряд Арсенія Яценюка. „Природним вирішенням урядової кризи в Україні стали би технократичний уряд на чолі з Наталією Яресько та проведення дочасних виборів восени за новими виборчими законами“, – заявив А. Ослунд.

Він також підкреслив, що лише компетентний уряд зможе гарантувати продовження фінансової підтримки України західними фінансовими інститутами. „Україні потрібні гроші Заходу, а для цього потрібен пристойний уряд. Про решту можна здогадатись: час прокинутись!“.

У Державному департаменті США хочуть поскоріше бачити новий уряд України. Про це 11 квітня заявив заступник речника Державного департаменту Марк Тонер, повідомила пресслужба Посольства США в Україні.

„Голос Америки“

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Яценюк подається у відставку

КИЇВ. – Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк 10 квітня заявив про своє рішення податися у відставку. „Я прийняв рішення скласти повноваження Прем'єр-міністра України. 12 квітня подання буде внесено до Верховної Ради. Політична криза в державі розв'язана штучно. Бажання змінити одну особу засліпило політиків і паралізувало їхню волю до реальних змін. Процес зміни уряду перетворився на бездумний біг на місці“, – заявив він. А. Яценюк вважає, що „не можна допустити дестабілізації виконавчої влади під час війни“. „Така перспектива неминуча, якщо після відставки не буде негайно обрано новий уряд України. Фракція Блюку Петра Порошенка висунула на посаду глави уряду Володимира Гройсмана. Зробивши все для стабільності і спадкоємності курсу, заявляю про рішення передати обов'язки та відповідальність керівника уряду“, – наголосив він. („Українформ“)

■ Українці доставили пальне

КИЇВ. – Український військовий літак Іл-76 в Гренландії 9 квітня доставив з авіобазы США „Туле“ пальне на данську полярну станцію „Норд“ на півночі Гренландії. Переліт проходив за програмою українсько-данської акції „Північний сокіл-2016“. Було перевезено понад 34 тис. літрів пального та близько 26 тонн вантажу. Військові летуни виконали завдання у важких кліматичних умовах Арктики – при температурі повітря до мінус 50 градусів за Цельсієм і при швидкості вітру до 15-20 метрів за секунду, а також у відсутності наземних радіотехнічних засобів навігації та запасних летовищ. Акція „Північний сокіл-2016“ триватиме протягом квітня. Плянується перевезти понад 350 тис. літрів пального та інший вантаж. 31 березня до Антарктики вирушила 21-ша Українська антарктична експедиція, яка зимуватиме на станції „Академік Вернадський“. (Bi-Bi-Ci)

■ Посол задоволений роботою Яреско

КИЇВ. – Посол США в Україні Джефрі Паєт 6 квітня висловив захоплення роботою Міністра фінансів України Наталії Яреско та її реформаторської команди в уряді. Похвалу міністрові дипломат висловив під час презентації програми пільгового кредитування фондом „Western NIS Enterprise Fund“ та Ощадбанком соціальних підприємств в Україні. „Ви зробили те, що півтора року тому багатьом здавалося неможливим, – сказав Посол, звертаючись до Н. Яреско. – Ви усталилізували українську економіку і заклали підвалини для майбутнього зростання. Ви збудували структуру, на основі якої, ми переконані, український народ буде рухатись до європейського життя, європейських стандартів, на які він заслуговує“. („Голос Америки“)

■ Правники перейдуть люстрацію

КИЇВ. – Міністерство юстиції України 9 квітня опублікувало список з 357 люстраційних посад в органах прокуратури, а також список 402 осіб, які займали дані посади та які підпадають під закон про люстрацію. Зазначений перелік складено на підставі документів, наданих Генеральною прокуратурою України. („Інтерфакс-Україна“)

■ Гройсман пропонує новий склад уряду

КИЇВ. – Кандидат на Прем'єр-міністра України Володимир Гройсман 13 квітня на засіданні фракції „Блок Петра Порошенка“ представив новий склад Кабінету Міністрів, у якому вакантними залишаються дві посади. В. Гройсман запропонував створити Міністерство окупованих територій. Першим віце-прем'єром-міністром економіки пропонується призначити Степана Кубіва. На посади віце-прем'єрів запропоновані Павло Розенко, Володимир Кістїон, В'ячеслав Кириленко, міністром Кабінету Міністрів – Олександр Саєнко. На посаду Міністра культури В. Гройсман пропонує Євгена Нищука, хоча В. Кириленко хотів залишитися на цій посаді. В. Кириленкові пропонується посада віце-прем'єра з гуманітарних питань. Також пропонавані Міністер фінансів – Олександр Данилюк, Міністер внутрішніх справ – Арсен Аваков, Міністер юстиції – Павло Петренко, Міністер спорту – Ігор Жданов. („Українська правда“)

ТОЧКА ЗОРУ

На шляху до безодні

Олександр Солонько

Боротьба з корупцією в Україні стала політичною тенденцією з величезним потенціалом. Можна було б говорити навіть про цілу політичну ідеологію – якби не вузька соціальна спеціалізація і недоліки змісту, який вкладають у поняття „боротьба з корупцією“ ті, хто намагається створити собі політичний капітал за рахунок експлуатації теми.

Власне, багато борців з корупцією свідомо чи ні не говорять публічно про те, що ця боротьба має поверховий характер, адже мова йде фактично про бій з метастазами хвороби, які є просто похідними від недуги. Натомість, саму хворобу ми зможемо знищити, лише ліквідувавши умови, які роблять корупцію в Україні можливою в тотальних масштабах.

Якщо є умови для існування корупції – вона існуватиме. Така людська природа.

Навіть порядних людей часто долає жадібність і нездатність протистояти спокусам. Що вже казати про посадовців, які просто не знають, що можна жити й працювати інакше.

3 квітня прогрімів черговий корупційний скандал. Виплила інформація про створення офшорної піраміди, пов'язаної з концерном „Roshen“ Президента Петра Порошенка. Крім того, його ім'я фігурує в одному списку з колишнім главою українського уряду Павлом Лазаренком, як власників великих офшорів.

До цього була опублікована низка розслідувань, в тому числі, навколо земельних маніпуляцій, в яких фігурувало прізвище П. Порошенка. Що вже казати про скандал навколо його оточення.

Очевидно, що скандал розгорівся „вчасно“ – якраз припав на період між візитою П. Порошенка до США і референдумом в Нідерландах щодо асо-

ціації України з Європейським Союзом.

Міжнародний контекст важливий, але нам, українцям, варто зараз зосередитися на внутрішніх питаннях. І почати слід з жорстокої самоаналізи.

Фактом є, що еволюційний маятник зі скрипом та іскрами зупинився і зараз вперто рухається в протилежному напрямі.

Чому ж так сталося?

Під новими партійними вивісками до впливу прийшли люди, які вже були при владі за Віктора Януковича, і навіть ті, хто були частиною його режиму. Прийшли представники фінансово-олігархічних груп, зросла кількість демагогів, які вчасно підлаштувалися під настрої роздратованого суспільства.

Зформований таким чином склад парламенту не міг відповідати суспільному запиту.

Не було здійснено повноцінну люстрацію судів. Кругова порука, яка існувала в судовій системі, лише укріпилася перед обличчям загрози втратити посади і корупційні статки. Одночасно з'явився шанс зберегти існуючий порядок речей.

Президент як посадова особа уперто рухається в бік концентрації повноважень і отримання контролю над максимально широким спектром суспільного життя.

Він намагається укріпити не скільки інститут президента, стільки особисту владу незалежно від посади.

В хід йде все. Політичні договірняки, переслідування „неугодних“ через підконтрольних силовиків, маніпулювання суспільством та небезпечні ігри з несуб'єктним парламентом, намагання отримати контроль над силовими органами і урядом.

(Закінчення на стор. 3)

Потрібен прогресор

Юрій Касьянов

Майдан програв. Хоч як гірко це усвідомлювати, але така об'єктивна історична реальність, яку треба прийняти, щоб зробити правильні висновки і не припиняти боротьби. Майдан від самого початку був приречений на поразку, бо в нього не було цілей, принципів і проводу. Майдан був поривом, протестом світлич людей, які не бажали жити під владою неосвіченої, чванливої, патологічно жадібною людини; і в цьому він досяг результату — головного самодура прогнали, але інші деспоти, кріпосники, олігархи й самі правила гри збереглися.

У дні Майдану й одразу після втечі Віктора Януковича здавалося, що як колись уже бути не може. Однак, життя стало навіть гіршим, цинічнішим, підступнішим. Ідеалами Майдану почали називати зухвале злодіство, неприкриті лицемірство і нескінченну зраду, якими заражена т. зв. еліта. Люди, котрі сьогодні перебувають при владі чи в опозиції, не були і не могли бути провідниками Майдану, вони ніколи не були носіями його ідей. Бо Майдан не мав ні справжніх місіонерів, ні ідеології протесту, не було чіткого плану захоплення влади, як і плану подальшого життєустрою.

В. Янукович утік, і на його місце одразу ж сіли інші „януковичі“ — псевдопатріоти, псевдореволюціонери й псевдодемократи. Ці досить обмежені люди, користолюбці й пристосованці, з перших днів перебування при владі почали рити собі ту саму яму, до якої потрапив їхній попередник. Крадуть настільки нахабно, відверто й нещадно, як у період пізнього Середньовіччя. І так само, як у Середньовіччі, кінець кар'єри корупціонера страхоту видається цілком прийнятним — щоб настрахати і щоб більше не кортіло. Інакше, здається, їх не зупинити.

Кілька тисяч або десятків тисяч чиновників, прокурорів, суддів в Україні тільки те й роблять, що несамовито грабують країну особисто або покривають і відмазують тих, хто грабує. Ці паразити руйнують найважливіше в людині — почуття власної гідності, віру у свої сили й віру у справедливість. Без усунення паразитів від влади, без ліквідації самого прощарку корупціонерів, без змін встановлених ще Леонідом Кучмою правил гри

життя не зміниться.

Третій Майдан не допоможе. Не так уже й важко, але зовсім недостатньо підняти людей на протест, відсторонити нинішніх від влади. Цього справді недостатньо. Треба ще при цьому не підіграти Кремлеві й не розвалити країну. На місце Петра Порошенка прийде черговий „лідер“, у парламенті засядуть нові-старі обличчя, однак, сама система не зміниться. Система, очільники і ключові особи якої обираються з тієї самої колоди постсовкової злодійської „еліти“, не може змінитися, хоч скільки перетасовувати карти. Апологетом жорстких, негайних і вкрай необхідних змін може бути тільки незабруднена системою людина, не зв'язана зобов'язаннями, компроматом і круговою порукою з корумпованою чиновницькою клікою.

Ми явно йдемо до диктатури. Якщо президентів вдасться остаточно підім'яти під себе всі гілки влади, то фактично буде встановлено чиновницьку диктатуру білоруського або казахського зразка, спрямовану на збереження існуючого статус-кво шляхом максимальної централізації влади в руках закритого і геть корумпованого чиновницького апарату. Другий імовірний варіант диктатури — встановлення диктату „прогресорів“ — людей, ніяк не пов'язаних з чиновництвом, людей, яким довіряє суспільство і які здатні уникнути спокуси особистого збагачення заради проведення необхідних реформ.

Нічого фантастичного і неймовірного в ідеї прогресорства немає. Таке не раз уже траплялося у світовій історії. Такими прогресорами для своїх країн були Мустафа Ататюрк, Френклін Рузвельт, Давид Бен-Гуріон. Прогресорами для України — у своїх сферах — були активісти Майдану і волонтери. Тепер нам потрібен державник-прогресор — незабруднений, невихідець зі студії Савіка Шустера, а справжній національний провідник зі своїми принципами, ідеями перебудови країни й чітким планом проведення реформ. Неймовірно? Але це чи не єдиний шанс.

„Дзеркало тижня“, 31 березня

Юрій Касьянов – волонтер, активіст Всеукраїнського волонтерського руху „Армія SOS“, Київ.

ПІСЛЯ РЕФЕРЕНДУМУ В НІДЕРЛЯНДАХ

Дипломатію Амстердаму чекають проблеми

У зв'язку з негативним для України результатом референдуму в Нідерляндах 6 квітня міжнародні політичні експерти пишуть, що нідерландці забули, що референдум стосується України, а не Європейського Союзу, на який вони розлучені. Ледве чи можна було вибрати гірший час для референдуму в Нідерляндах щодо угоди про асоціацію між Україною і Європейським Союзом. Амстердам головує в ЕС в той час, як Європа переживає гострі кризи через наплив мігрантів і атаки терористів. Прем'єр-міністр Марк Рюте до цього часу міг похвалитися, що ЕС зміг досягти угоди з Туреччиною, яку вважають проривом у вирішенні проблеми з біженцями. Але тепер йому доведеться пояснювати Брюселю, чому його країна проголосувала проти ратифікації угоди ЕС з Україною в той час, як Росія дестабілізує сусідню державу.

Про це пише нідерландське видання „NRC Handelsblad“. Лобіст Вітце Рушен вважає, що результати референдуму створили „серйозні проблеми для голландської дипломатії“. Хоча в Брюсселі припускали, що від Амстердаму можна чекати проблем, оскільки в столиці ЕС ще пам'ятають досвід 2005 року, коли Нідерланди заблокували ухвалення конституції Євросоюзу.

У свою чергу, депутат від Соціалістичної партії Деніс де Йонг переконаний, що завдяки його країні і цьому референдумові Брюссель більше не зможе ухвалювати міжнародні рішення за весь ЕС. За його словами, на черзі – блокування угод про вільну торгівлю з Канадою і США.

В іншій статті „NRC Handelsblad“ пише про три варіанти подальшого розвитку подій після референдуму в Нідерляндах. Перший сценарій передбачає початок торгів між Амстердамом і Брюсселем щодо внесення в угоду з Україною пункту про те, що асоціація не означає навіть першого кроку до членства. Згідно з другим, Нідерланди не будуть виконувати деякі положення угоди, які в компетенції національного уряду. Зокрема йдеться про статтю 18 договору про асоціацію, яка стосується працевлаштування українців в країнах ЕС.

А третій варіант найбільш радикальний. Він передбачає, що Нідерланди будуть вимагати від усіх інших країн-учасниць ЕС переглянути угоду з Україною. Але це неможливо, тому що всі інші країни вже погодилися виконувати її такою, якою вона є. У свою чергу, „Financial Times“ пише, що нідерландці, очевидно, не звернули увагу на питання референдуму. Вони проголосували проти, розлютившись на ЕС, але нашкодили Україні. Однак, видання переконане, що результати референдуму навряд чи щось змінять. Уряди країн Євросоюзу доклали дуже багато зусиль, щоб збудувати тісні взаємини з Україною після Революції Гідності. І рух в цьому напрямку продовжиться, „попри те, що, як заявив Прем'єр-міністр Нідерландів Марк Рюте після закриття дільниць,

голандський уряд відчуває, що не може ратифікувати угоду“.

Але голосування в Нідерляндах стало нагадуванням для тих, хто чекає референдуму 23 червня у Великобританії щодо виходу з ЕС, що наслідки від такої „прямой демократії“ абсолютно непередбачувані. Велика кількість британців може піти на дільниці, щоб висловити своє невдоволення урядом Дейвида Кемерона чи іншими внутрішніми проблемами, а не британським членством в ЕС, про яке йтиметься на голосуванні насправді. Єдина відмінність між референдумами в Нідерляндах і Великобританії полягає в тому, що наслідки від вибору британців будуть значно більшими.

Видання „The Times“ назвало результат нідерландського референдуму „неочікуваним і незапланованим подарунком Володимирові Путінові“. Нідерландці зробили помилку не зосередившись на конкретній темі референдуму: ролі України і реакції на загрози на східних кордонах, які з'явилися не через мігрантів, а через марш російських танків. „Путін хоче бачити Україну слабкою і розділеною, щоб можна було тримати її в російській сфері контролю. В інтересах ЕС щоб Україна була більш сучасною і надійною. І цього вже було досить, щоб проголосувати „за“ в Нідерляндах. Абсурдно чекати нового голосування з цього ж питання, враховуючи досвід 2005 року. Але час для всього ЕС прокинутися і не дозволити Україні лишитися в лімбі“, – йдеться в статті.

„The Guardian“ вважає, що угода з Україною була лише приводом для голандських євроскептиків, які організували референдум. Їх, за великим рахунком, навіть результат не особливо цікавив. „Однак, відповідь „ні“ на референдумі ударила по стосунках ЕС з його виснаженим війною сусідом“, – пише видання, додаючи, що тепер українсько-європейська угода, яку ратифікували 27 країн-учасниць з 28-ми, зависла в повітрі. Прем'єр-міністр М. Рюте заявив, що не може ратифікувати угоду з Україною, тому що результат голосувань – отруйний для його уряду, який підтримує дуже хитка парламентська коаліція. І зважаючи на вибори наступного року він не може вчинити інакше. „Результат стане великою проблемою для Нідерландів, які зараз головують в ЕС. На пошуки виходу знадобиться багато тижнів“, – йдеться в статті.

Раніше глава голандської ініціативної групи проведення голосування Арян ван Диксгорн заявив, що референдум у Нідерляндах має далекосяжну мету – вихід країни з ЕС. „Звичайно, нас не хвилює Україна. У нас є мета домогтися виходу Нідерландів з ЕС. Але покищо такий референдум неможливий, ми використовуємо будь-яку можливість, щоб ускладнити взаємини Амстердаму з Брюсселем“, – сказав А. ван Диксгорн.

За повідомленнями міжнародних інформаційних агентств.

На шляху до безодні

(Закінчення зі стор. 2)

Бажання Б. Порошенка бути і президентом, і прем'єром, і генпрокурором в одній особі просто лякає. Ще більш огидним це все виглядає на тлі абсолютного дріб'язкових меркантильних афер і корупційних скандалів навколо особистої свити.

А ще більше деморалізує те, що на тлі всього цього агресивного протистояння суспільству й здоровому глузду, президент, як людина відповідальна за зовнішню політику і оборону, засвідчує абсолютно пасивну позицію у стосунках з Заходом і Кремлем.

Окрема тема – силові структури. Тут не все чітко й однозначно, проте, очевидна присутність і вирішальний вплив у силових структурах людей, які блокують та дискредитують будь-які реформістські потуги.

А поодинокі спроби людей з системи чинити опір на ряду з втручанням активних громадян – жорстко придушуються. Часто – силою.

Під час Революції Гідності маятник насилля було розхитано дуже сильно. Люди нарешті зрозуміли, що у протистоянні з озброєними силовиками вони не сторонні і можуть чинити гідний опір, маючи чисту мотивацію.

Але, наприклад, міліція – це ціла соціальна група. Це сотні тисяч людей. Там свої закони. Своя ієрархія. І значна частина цієї соціальної групи не пробачила суспільству те, що під час протистояння на Майдані воно дало відсіч.

Не пробачили також „прокурорські“. Починається переслідування учасників бойових дій на сході країни, які несуть потенційну або реальну загрозу діючій владі. Водночас створюються сприятливі умови для зростання підтримки кремлівської колонії у вигляді „Опозиційного блоку“.

Тим часом національна опозиція має набагато менше можливостей для того, щоб запропонувати якусь альтернативу. Крім того, вона не має зовнішньої фінансової підтримки та інших видів покровительства.

Українська влада поводить себе зовсім не як українська. Утома в суспільстві може призвести до того, що ми просто проспимо свій негативний Рубікон – і звалимося в безодню.

Маємо прокинутися, поки не пізно.

„Українська правда“, 4 квітня

Олександр Солонько – політичний аналітик, громадський активіст, головний редактор „Історичної правди“, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Вдалились до імітації декомунізації

ОДЕСА. – Одеська міська рада вдалась до імітації декомунізації, порушуючи закон, згідно з яким мали бути перейменовані вулиці. Деякі вулиці названі на честь осіб, чия діяльність підпадає під дію законів про декомунізацію. 1 березня одеська організація Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ подала голові обласної державної адміністрації Михайлові Саакашвілі пропозиції щодо нових назв вулиць, розроблених групою у складі істориків, краєзнавців, громадських та політичних активістів. Серед запропонованих найменувань – вулиці Євгена Коновальця, Степана Бандери, Романа Шухевича, Івана та Юрія Лип, Гетьмана Мазепи, Івана Луценка, Князя Святослава, Січових Стрільців, Героїв Крут, Максима Чайки. *(Сергій Горицвіт)*

Гинуть російські вояки

ДОНЕЦЬК. – До моргу 8 квітня привезли тіла дев'ятох загиблих бойовиків „ДНР“, ще 21 пораненого доправлено у лікарні міста. Про це повідомило Головне управління розвідки Міноборони України. З огляду на намагання атакувати українське військо біля Авдіївки зросли бойові втрати особового складу 11-го окремого мотострілецького полку та 3-ої окремої мотострілецької бригади Збройних сил Росії. Крім того, встановлено чергові втрати особового складу розвідувальних підрозділів – 6-8 квітня загинув один та поранено п'ять російських військових, які діяли у складі диверсійно-розвідувальних груп у районі Широкиного. Біля Авдіївки українці збили ворожий безпілотник російського виробництва, яким керували російські фахівці. *(„Укрінформ“)*

Одеса вшанувала Квітку Цісик

ОДЕСА. – Під патронатом голови обласної адміністрації Михайла Саакашвілі 5 квітня відбувся благодійний концерт пам'яті співачки Квітки Цісик в Одеському національному академічному театрі опери та балету. У ньому взяли участь Оксана Білозір, Євген Нищук, Віталій Козловський, Оксана Муха, Олександр Божик, Брія Блесінг, Фелікс Шиндер, ансамбль грузинського танцю „Сакартвело“, група „Конкорд“, Міс Українська діаспора-2015 Женья Борідка, Єгор Грей. Частина зібраних фондів буде переказана на придбання томографа для онкохворих. Також, в рамках українсько-американського благодійного проєкту „Незабутня Квітка“ в актовій залі Одеського обласного онкодиспансеру було представлено культурно-реабілітаційну програму для пацієнтів і персоналу медичної установи, присвячену пам'яті співачки. Засновник проєкту Алекс Гутмаєр поділився з аудиторією своєю власною історією перемоги над онкозахворюванням і підтримував пацієнтів у їхній боротьбі з хворобою. *(Сергій Горицвіт)*

Джамала співатиме 12 травня

СТОКГОЛЬМ. – Організатори 61-го конкурсу Євробачення-2016 9 квітня опублікували порядкові номери учасників півфіналів. Представниця України Джамала виступить 12 травня в другому півфіналі конкурсу під номером 15 з 19 артистів, виступ яких відбудеться того дня. Порядок виступів у фіналі 14 травня буде визначено після завершення півфіналів. Співачка Джамала представлятиме Україну піснею „1944“, яка присвячена депортації кримських татар. *(„Укрінформ“)*

Брати допомагають Україні

НЮ-ЙОРК. – Рідні брати Богдан та Ярослав Кулики за 20 місяців надали допомоги українським військовим на суму понад 2 млн. грн. Це медичні засоби, кровоспинні препарати, прилади нічного бачення, пересувні метеорологічні станції, рефлекторні приціли, квадрокоптери-безпілотники. Гроші для закупівлі всього необхідного вони збирали серед друзів та знайомих. 2004 року брати переїхали на постійне проживання до Нью-Йорку. Допомога надходила в підрозділи батальйонів „Донбас“, „Азов“, згодом у 55-ту та в 72-гу бригади. *(„Укрінформ“)*

АМЕРИКА І СВІТ

■ Венесуеля проголосила вільні дні

КАРАКАС. — Президент Венесуелі Ніколас Мадуро проголосив 6 квітня, що всі п'ятниці впродовж наступних двох місяців будуть святами. Таким чином уряд намагається заощадити електрику в країні. Політична опозиція скритикувала цей крок як необачний, у світлі гострої рецесії, нестачі їжі й медицини, та високої інфляції. За обчисленнями Інституту Кейто, Венесуела є найбільше знедоленою країною у світі вже третій рік підряд. На другому місці є Україна. Відтак слідує Бразилія, Аргентина, Південна Африка та Російська Федерація. („Ройтерс“)

■ Армія дозволила бороду й турбан

ВАШІНГТОН. — Секретар Армії США Дебораг Вада 30 березня повідомила капітана Сімратпалу Сінгга, що він має право мати бороду й носити турбан згідно з вимогами його сикхської віри. Раніше минулого місяця Окружний суд США, у відповідь на позов капітана, тимчасово заборонив Армії переводити спеціальну перевірку, щоб він довів, що може правильно носити шолом і газову маску. Тепер це рішення Армії припинило судову справу. С. Сінгг, який служить в інженерському батальйоні у Вірджинії, з відзначенням служив в бойовій зоні в Афганістані у 2012 році. Впродовж 10 років вірцевої служби, включно з перебуванням у військовій академії у Вест-Пойнті, він завжди зголював бороду, стригся і носив головний убір згідно з військовими приписами. (www.military.com)

■ Північна Корея має ядерні ракети

СЕУЛ. — Південна Корея вважає, що її північний сусід може озброїти ракети середнього досягу ядерною боеголовкою. Про це офіційно повідомили 5 квітня південнокорейські чиновники. Вони вважають, що комуністична Північна Корея може запустити однотонну бойову головку на балістичній ракеті на відстані 1,243 миль, таким чином загрожуючи американським військовим базам в Південній Кореї та Японії. Представник Пентагону капітан Джеф Дейвіс підтвердив, що Північна Корея хвалилася такою спроможністю, але не продемонструвала її. Пхеньян настоює на розвитку своєї ядерної програми, не зважаючи на додаткові санкції накладені ООН минулого місяця. (Сі-Ен-Ен)

■ Не буде більше „нелегальних чужоземців“

ВАШІНГТОН. — Бібліотека Конгресу США не буде більше вживати визначення „нелегальні чужоземці“ як бібліографічний термін, який вона вживала від 1980 року. У своїй заяві 22 березня, бібліотека вказує, що це визначення вважають образливим в деяких колах, так що „Асоційтед Прес“ перестала вживати його два роки тому. Тепер вживатимуться терміни „негромадяни“ та „недозволені емігранти“. („Лос-Анджелес Таймс“)

■ Студенти не сплачують своїх боргів

ВАШІНГТОН. — Понад 40 відс. американців, котрі позичили гроші від уряду на вищі студії, не сплачують своїх боргів. Про це йдеться у звіті Департаменту освіти США, опублікованому 7 квітня. Це викликає занепокоєння уряду тим, що понад 200 млрд. дол. боргу ніколи не будуть сплачені. На початку цього року 43 відс. з 22 млн. американців, які отримали федеральні студентські позички, не сплачували їх. Департамент освіти створив спеціальний відділ, щоб вивчити психологію позичальників і причини чому вони не сплачують боргу. Деякі політики критикують уряд за те, що він позичає гроші з легкої руки, не перевіряючи кредитного стану позичальників, не вимагаючи підпису співпозичальників, не дивлячись на спроможність позичальників виконувати вимоги коледжових студій. Вживаючи приватні агенції для збирання боргів, Департамент освіти зібрав 176 млн. дол. за останню чверть минулого року, стягаючи ці гроші від заробітної платні боржників. Однак, Американська спілка громадських свобод (ACLU) подала позов до суду при кінці березня, вважаючи, що ці агенції можуть дискримінувати проти афроамериканських та еспаномовних боржників. („Вол Стріт Джорнал“)

Литва заборонила в'їзд 46 суддям та прокурорам Росії

ВІЛЬНЮС. — Литва заборонила в'їзд на свою територію особам, пов'язаним із засудженням у Росії Надії Савченко. Цю інформацію підтвердив Міністер закордонних справ Литви Лінас Лінкявічюс.

„Йдеться конкретно про російських суддів та прокурорів, які безпосередньо брали участь у справі. Наразі виділені 46 осіб, яким заборонений в'їзд на територію Литви“, — повідомив Л. Лінкявічюс 12 квітня в інтерв'ю агенції BNS, додавши, що список доповнюється.

Крім „списку Савченко“, нев'їзними оголошені особи, пов'язані із засудженням громадян України Олега Сенцова і Олександра Кольченка.

„Ми не визнаємо ці справи, які з нашої точки зору є фальсифікованими, і ці особи, які безпосередньо пов'язані — судді, прокурори, деякі інші діячі з цих самозваних республік — Донецької та Луганської — вони потрапили до цього списку“, — сказав він.

За словами Л. Лінкявічюса, Литва — перша країна Європейського Союзу, яка склала такий список. Він висловив сподівання, що цей крок Вільнюса спонукатиме інші країни і ЄС зробити це.

У санкційний „список Савченко-Сенцова“, сформований Україною, потрапили 84 особи, які причетні до порушення прав депутата Верховної Ради України Н. Савченко, українського режисера О. Сенцова і кримського активіста О. Кольченка. Відповідний список 30 березня оприлюднили на веб-сторінці президента України.

Зокрема, у списку є голова Слідчого комітету Росії Олександр Бастрикін, голова Федеральної служби безпеки Росії Олександр Бортніков, суддя Донецького міського суду Росії Євгенія Черниш, провідник угруповання „ЛНР“ Ігор Плотницький, підконтрольний Росії прокурор Криму Наталія Поклонська.

Усього в списку 82 громадянина Росії та двоє громадян України.

30 березня президент України Петро Порошенко підписав указ, який вводить в дію рішення Ради Національної Безпеки й Оборони про застосування санкцій щодо причетних до справ проти українців Н. Савченко, О. Сенцова та О. Кольченка.

Copyright © 2016 RFE/RL, Inc. Передруковується з дозволу Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода.

Freedom House: якщо Україна зможе подолати свої проблеми — надихне інших

Україна має шанс стати найяскравішим прикладом успіху демократії на пострадянському просторі, вважає правозахисна організація Freedom House. Її експерти покладають великі надії на витривалість та прагнення українців до свободи і добробуту. Новий звіт організації про ситуацію у Східній Європі та Євразії загалом досить похмурий: вплив економічної рецесії, криза з біженцями у Європі та наступ на демократію в Росії створюють серйозні проблеми для багатьох країн, кажуть у Freedom House.

Україна за такими показниками, як рівень корупції, незалежності судочинства та ефективності урядування дуже відстає у рейтингах, вибудованих дослідниками Freedom House. Але є підстави для сподівань, каже представник організації Нейт Шенкан.

„Україна демонструє дуже позитивні показники у багатьох аспектах. Громадянське суспільство дуже міцне. Вибірчий процес не найкращий, хоча тримається посередині. Але корупція відтягує її до рівня Білорусі чи Киргизстану — і це велика проблема. Очевидно, що теперішні змагання довкола формування уряду, довкола Генеральної прокуратури, президентства визначають стан справ в Україні на наступні кілька місяців, — каже директор проекту „Країни з перехідною економікою“ Freedom House Н. Шенкан. — Україні до певної міри пощастило у тому, що до неї прикуто досить багато міжнародної уваги. Це справляє певний тиск, але також означає, що є інші сторони, які дбають про те, щоб робота була зроблена як слід, і готові надати підтримку“.

Корупція — один з головних чинників, що тягне Україну назад, каже експерт. Так само не новим є висновок Freedom House про те,

що негативно, зокрема на Україну, впливає Росія, яка своїм економічним спадом тягне донизу сусідів. Режим Володимира Путіна, обмежуючи свободу в Росії, прагне поширювати такі ж принципи на інших. Можливо, неочікуваний висновок Freedom House у тому, що у випадку з Україною зусилля Москви досі мали протилежний результат.

„Спроба втримати президента [Віктора] Януковича при владі, а потім анексувати Крим і вторгнення на сході України налаштувало український народ проти Росії. Це також зменшило здатність Росії контролювати Україну економічно, як це було раніше. Отже Україна справді поступово переорієнтовується „геть від Росії“, хоча Росія і далі має глибокий вплив на регіон“, — зазначає Н. Шенкан.

Такий вплив особливо гостро відчувають країни Центральної Азії, Кавказу, а також Білорусь і Молдова. Завдяки своєму розміру і символізму Україна може стати протипологом негативу.

„Якщо ви поглянете на розміри України, масштаби економіки і населення та зв'язки з іншими країнами довкола — Україна дуже велика країна з великою вагою. Вона має можливість змінити взаємини в регіоні, а також впливати силою символів, з огляду на революцію та дуже агресивні дії з боку Росії, а також українські дії у відповідь. Ситуація з Україною стала випробуванням. Якщо Україна зможе зробити правильно, попри усі українські проблеми, про які ми знаємо — глибоку корупцію, впливових олігархів — якщо Україна може, то зможе будь-хто“, — резюмував експерт Freedom House.

„Голос Америки“

Американський політолог: Найбільшою помилкою Президента Обами є політика щодо України

НЬЮ-ЙОРК. — Найбільшою зовнішньополітичною помилкою Президента США Барака Обами стала позиція, яку Адміністрація США зайняла у кризі в Україні. Про це заявив відомий американський політолог, президент політологічної компанії „Eurasia Group“, професор Нью-Йоркського університету Ян Бремер, коментуючи нещодавню заяву Президента США про те, що найбільшою помилкою його президентства у галузі зовнішньої політики стала нездатність передбачити наслідки усунення лівійського провідника Муамара Кадафі. „Обама заявляє, що Лівія стала найбільшою помилкою у галузі закордонної політики. Я сказав би, що вона аж на четвер-

тому місці, а перші три посідають, відповідно, позиція США щодо Росії та України; ІДІЛ, Іраку та Сирії та нарешті — відносини США з ЄС“, — написав він у Твіттері. Twitter політолог.

Як відомо, Б. Обама назвав найгіршою помилкою свого президентства неспроможність передбачити наслідки усунення лівійського провідника Муамара Кадафі. При цьому Б. Обама підкреслив, що втручання у Лівію загалом було правильним. Так Президент США відповів на питання „Fox News“ щодо деяких підсумків його роботи у Білому домі.

„Голос Америки“

Не буде телемовлення „Ukraine Today”

30 березня Андрій Головатий з організації „Українські журналісти Північної Америки” надіслав до „Свободи” вміщене нижче з деякими скороченнями інтерв'ю генерального продюсера телеканалу „Ukraine Today” Тетяни Пушинової, з якою розмовляла Галина Петренко. З 1 квітня група „1+1 media” закриває телевізійну частину „Ukraine Today” та зосередиться на переформатуванні проєкту для роботи лише в інтернеті.

– Ви йдете з етеру, то де ви залишитеся?

– У нас не буде сигналу на супутнику. Відповідно, не буде й розповсюдження в кабельних мережах і в IPTV. Ми вирішили повністю закрити телевізійну частину нашої діяльності й зосередитися на її інтернет-складовій. Ми будемо скрізь, де лише можна, але тільки в інтернеті. Також ми розглядаємо можливість залишити невеликий англomовний збірник на „1+1 International”.

– Чи скорочення діяльності „Ukraine Today” викликано скороченням фінансування?

– Я б не пояснювала це скороченням фінансування. З самого початку це був великий соціальний проєкт нашої медіагрупи. Проте ми розуміємо, що подальший розвиток вимагає значно більших інвестицій. Обсяг поширення телеканалу „Ukraine Today” за підсумками 2015 року перевищив 17 млн. домогосподарств у Європі та США, але при цьому ми отримували дуже мало зворотного зв'язку і розуміння, скільки людей на нас дивляться, хто вони, чому це роблять, що хочуть дивитися, що не хочуть і як їм зручніше це робити. Тому ми вирішили скоротити ту частину, яка, на наш погляд, є найбільш витратною – це розповсюдження сигналу. І зосередитися на тому, що дає нам можливість чітко розуміти ефективність своєї роботи – тобто на інтернеті.

– Чи вплинув на ваше рішення запуск державного каналу іномовлення?

– Звісно, ми прекрасно розуміємо, що два таких гравці не мають між собою конкурувати. „Ukraine Today” запускався як певна альтернатива неіснуючому на той момент державному іномовленню. Сьогодні в державі є можливість мовити закордон – отже, ми вважаємо, що виконали свою місію. Ми передаємо UATV всі віртуальні важелі, які в нас є на ринку, і не створюватимемо йому конкуренції. Ми хотіли допомогти нашій державі дати їй можливість бути почутою. Весь час думали, як це краще зробити. І коли нам сказали, що у державі є пляни на іномовлення, ми відповіли, що допоможемо: поділимося досвідом та охоче об'єднаємо зусилля. Ми мали кілька зустрічей і з членами Національної ради, з Міністром інформаційної політики та

його заступниками, але зрештою далі цих кількох зустрічей з їхнього боку справа не пішла.

– Скільки у вас зараз працівників і скільки має лишитися?

– Зараз близько 30 осіб. Саме для них ми будемо шукати місце всередині групи, тому що вони не матимуть можливості працювати на телеканалі „Ukraine Today”. Насправді, я сподіваюся, що всі вони залишаться на місці. Ми будемо автоматизувати сайт, збільшуватимемо його штат, і досвід тих, хто працював у телевізійному виданні, теж важливий. Посади генерального продюсера вже не буде, тому моя посада по суті ніяк не буде називатися. Але я буду опікуватися цим проєктом до того моменту, поки не зрозумію, що ми його вдало перезапустили.

– За чим ви шкодуєте? Чого не встигли зробити?

– На жаль, ми не встигли вийти в Канаду – мені дуже цього хотілося і це мав бути наш наступний крок. Ще я шкодую, що ми не встигли зайти до Берліну. Ми покрили 7 млн. абонентів в Німеччині, але це покриття не давало можливості дивитися наш канал у німецькій столиці. Ми вели перемовини з кількома компаніями, вже наближалися до цього. А так, у принципі, я оцінюю свою роботу в телевізійній частині досить високо. Зараз UATV мусить зосередитися над роботою з контентом. З того моменту, як вони запустилися минулого року, і дотепер він не змінився. І це неправильно. Каналу необхідно максимально швидко переорієнтуватися на якісні новини з України. І це не мусять бути новини лише про Адміністрацію Президента чи Кабінет Міністрів. Можливо, UATV варто залучити до себе хоча б якусь частину з „Громадського International”, яке робить продукт непоганої якості. Можна домовитися про співпрацю і ставити їхні програми до себе в етер. Також державному іномовленню варто співпрацювати в цілому з „Громадським телебаченням”, бо там є дуже хороші фахівці. Але UATV та „UA: Першого” має побоювання щодо таких структур, як „Громадське”, адже їхній контент не буде залежати від цих мовників. А державне телебачення до такого не звикло. Тому вони й не йдуть на співпрацю.

Вивчаймо українську мову

Доктор філологічних наук Олександр Пономарів відповідає на запитання читачів Бі-Бі-Сі Україна. Початок у „Свободі” від 22 січня, 12 лютого і 4 березня.

Чи в українській мові є слово стинути?

Такого слова в літературній мові немає. Є два омоніми: стигнути – дозрівати і стигнути – холонути. Порівняймо: „Тоді саме цвіли абрикоси, а тепер вони вже починають стигнути” (Іван Нечуй-Левицький). „Коли копають картоплю, стигне вода в криниці” (Максим Рильський).

Чи доцільно в ході декомунізації на Київщині повертати вулицям старі назви: Гетівська, Чмихалівська, Грабківська, Зарядівська, пов'язані з прізвищами Гета, Чмих, Грабко, Заряда?

Думаю, що доцільно. Особливо, коли замість них у радянські часи вживали щось на кшталт Жовтнева, Червона, Комуністична тощо.

Чи правильно використовувати прикметник свинний, коли йдеться про вироби зі свинини.

Неправильно. Потрібно казати свинячий. Порівняймо: телячий, козячий і подібне.

Чи можна замінити слова пазл, посил, селфі якимись більш українськими?

Посил якихось заперечень не викликає. Замість пазл пропонують складанка. Замість селфі – самчик, але, мабуть, ліпше самик, щоб уникнути омонімії самчик зі зменшеним утворенням від самець.

Чи є жіночий відповідник до слова політик?

Покищо немає.

Чи можна використовувати назву Словакія?

Не можна, потрібно казати Словаччина.

Чи правильні вислови: прийдешня подія, минула подія, найближчі заходи, можливі друзі? Не можу сказати, що вони неправильні.

Чи правильно казати біженці?

На жаль, це слово набуло дуже великого поширення, але на українському ґрунті для нього немає підстав. У російській мові слово бежать має два значення: прискорено пересуватися ногами (українське бігти) і намагатися уникнути небезпеки (українське тікати). Тож російське беженец українською мовою має бути втікач (або утікач, залежно від позиції). Жіноче: в(у)тікачка.
* * *

Замість відкрити провадження мовознавець Святослав Караванський пропонує відкрите судочинство.

За всієї поваги до С. Караванського, тут із ним не можна погодитися, бо судочинство – це загальна назва діяльності судових органів, а коли йдеться про конкретний процес, кажемо провадження.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Президент боронить Гиларі Клінтон

НЮ-ЙОРК. — Президент США Барак Обама сказав, що демократичний кандидат на президента Гиларі Клінтон ніколи не ризикувала безпекою країни, коли користувалася електронною поштою на посаді Державного секретаря. Виступаючи на програмі „Факс Ньюз” 10 квітня, президент сказав, що Г. Клінтон зрозуміла свою недбалість, коли вона вживала приватний комп'ютер для урядових справ. Однак, він додав, що вона відмінно служила чотири роки на цьому пості. Уряд забороняє користуватися приватним комп'ютером для висилання або зберігання засекречених інформацій. Президент сказав, що Департамент юстиції розслідує цю справу без упереджень, „тому що ніхто не є поза законом”. Республіканські кандидати на президента вказують на цю контрверсію як на доказ, що Г. Клінтон не може бути президентом. („Ройтерс”)

■ Ракета сіла на морську платформу

ПОРТ-КАНАВЕРАЛ, Флориди. — 8 квітня американська приватна компанія „SpaceX” вперше провела успішне повернення першого ступеня ракети „Falcon 9” на плавучу платформу в Атлантичному океані, в районі Порт-Канаверал. Цей успіх дозволить в майбутньому спростити доставку вантажів на Міжнародну Космічну Станцію багаторазовими ракетами-носіями. Ця перша (після низки невдач) посадка на морську платформу багаторазової ракети-носія, створеної компанією „SpaceX”, яка належить мільярдерові Ілонові Маску, приведе в майбутньому до значного зниження коштів запусків космічних апаратів і дозволить американській стороні відмовитися від використання російських ракет для доставки вантажів на орбіту. За словами І. Маска, в майбутньому перший ступінь ракети можна буде модернізувати і використовувати до 100 разів. Президент США Барак Обама привітав розробників з успішним приземленням ракети: „Завдяки таким іноваторам, як ви та NASA, Америка продовжує своє провідництво у дослідженні космосу”. („Голос Америки”)

■ Відбудеться засідання Ради „НАТО-Росія”

БРЮСЕЛЬ. — Перше засідання Ради „НАТО-Росія” від 2014 року відбудеться 20 квітня в штабі НАТО. Представниця НАТО Кармен Ромеро сказала 12 квітня, що на порядку нарад буде криза в Україні та виконання Мінських домовленостей, щоб припинити бойові дії на Донбасі. 2014 року НАТО призупинило всю практичну співпрацю з Москвою через агресивні російські дії в Україні. („Ю Ес Нью енд Ворлд Ріпорт”)

■ Придбають будинок, де народився Гітлер

ВІДЕНЬ. — Уряд Австрії має намір примусово придбати будинок, в якому народився Адольф Гітлер, щоб перешкодити неонацистам перетворити його в місце поклоніння фюрерові. За словами представника австрійського Міністерства внутрішніх справ, таке рішення було ухвалене після кількох років консультацій. А. Гітлер народився у квітні 1889 року в Австрії, в місті Бравнав-ам-Ін, у триповерховій будівлі, розташованій неподалік кордону з Німеччиною. З 1972 року уряд орендував її у його власника для потреб Центру допомоги людям з обмеженими можливостями. Однак з 2011 року будинок був порожній через суперечку між владою та офіційною власницею Герліндою Помер, яка відмовилася надавати дозвіл на ремонт будівлі. Тепер вона отримає компенсацію. Наразі невідомо, що уряд плянує зробити з будинком. Існує кілька пропозицій щодо цього: перетворити на багатоквартирний будинок, центр освіти для дорослих, музею або ж осередок протистояння з нацистським минулим. Також були пропозиції щодо знесення будівлі, а один російський депутат пропонував викупити її та підірвати. На будинку немає жодних позначень щодо його минулого, окрім каменя поруч, на якому висічені слова: „Ніколи знову фашизму. У пам'ять про мільйони загиблих” Ім'я А. Гітлера не згадується. (Бі-Бі-Сі)

Гріх грошоловства

Світ звихнувся на грошах. Не десь там хтось там, не банкіри тільки чи олігархи, чи злісні корупціонери-клептократи, а весь світ. Це ситуація загальної хвороби, масової епідемії, коли відходить, втрачається саме уявлення про норму, втрачаються критерії щодо морального здоров'я і всі вважають себе здоровими.

Влітку 2011 року, коли антинародний, антисоціальний режим „регіоналів” в Україні вже виявив свою грошоловну, зажерливу сутність, Владика Любомир Гузар, один з безсумнівних духовних авторитетів у країні, писав: „Ми занадто багато думаємо про гроші і занадто мало про людей. Гроші мають над нами занадто велику владу. Ми впевнені, що за гроші можна все купити і все продати... Ми не покладаємося на власні здібності, на чисто людські якості, ми покладаємося на гаманець чи рахунок у банку... Суспільство неможливо переродити законами – його можна змінити лише вихованням. І корупцію можна викоринити лише вихованням людей на духовних основах, інакше нічого не вийде...” („Дзеркало тижня”, 17 червня 2011 року).

Минає п'ять років після цих слів – і бачимо всю їхню істинність. Справді, на жаль, нічого не виходить, бо замість вдатися до засадничого виховання – морального, духовного, загальнокультурного – і замість бути в цьому прикладом для суспільства, для звичайної людини, українська політична еліта безнадійно заражена грошоловством, рвучись до влади лише задля особистого збагачення.

Мала втіха – що це не лише в Україні так. Міжнародний скандал, спричинений оприлюдненням таємних „Панамських документів”, свідчить, що грошоцентризм став загальносвітовим явищем. Або подивімося, до якої апокаліптичної руїни довело Рівненщину хижацьке видобування бурштину.

Не закликаємо до відмови від грошей, від матеріального добробуту, не применшуємо значення економічного розвитку держави, але суспільство, українське і кожне інше, не вийде з глухого кута, якщо не врівноважить матеріальні інтереси з духовними, культурними, якщо не перестане комерціалізувати все довкола, в тому числі світ мистецтва, ідей, вірувань, навіть світ релігії. Все, що комерціалізується, втрачає духовну силу, а з нею й усякий сенс.

Крім усього, грошоцентризм прямо веде людину до внутрішньої незручності. Психологи остерігають, що серед чинників, котрі провають панічні стани, депресію, зловживання алкоголем, перше місце займає тривога через гроші. І не лише тривога. Як гроші неживі, то й ми самі стаємо мертвими і нездатними на протест проти всякої несправедливості, якщо нами опановує некорований грошоцентризм, що змушує наші думки обертатися тільки довкола грошей.

ІСТОРІЯ

Пластовому загоні „Червона Калина” – 90 років

Богдан Кузишин

У 2015 році пластовий загін „Червона Калина” відзначив в своє 90-ліття. В 1925 році, у Стрию, було створено другий курінь Уладу Старших Пластунів (УСП) ім. Івана Богуна, назву якого у 1928 році змінено на загін „Червона Калина”. Курінь часто організував мандрівні табори по Гір'янах і Бескиді, брав участь у щорічних святкуваннях на кладовищі Українських Січових Стрільців на Маківці.

1930 року, біля села Крушельниця, відбувся перший одномісячний табір загону (перший постійний табір старшого пластунаства взагалі), який також закінчився на Маківці. Того ж року, 3 серпня, на Маківці відбулося таємне освячення прапора загону, яке звершив о. Йосиф Сліпий, тоді ректор Духовної семінарії у Львові, а пізніше Патріарх Української Греко-Католицької Церкви.

В 1934 році, під час переслідувань польською владою, арештовано і засуджено членів загону. В українському війську Карпатської України (1938 рік) члени загону теж брали участь. Пізніше (1939-1941 роки) каралися і гинули в польських і більшовицьких тюрмах інші члени загону. В цей бурхливий час, коли Україна здобувала свою самостійність, майже третина загону загинула за вірність Україні в тюрмах, концтаборах та в УПА.

У 1932 році загін мусів припинити свою діяльність і аж на еміграції (в Німеччині, 1946 рік) відбулася перша по війні зустріч членів загону. В 1947 році члени загону взяли участь у ювілейному святі Пласту в Міттенвальді, провели першу Генеральну Раду відновленого 2-го куреня загону у Баєрні. Пізніше 2-ий курінь УСП оформився як 5-ий курінь УПС Загін „Червона Калина”. Остання Генеральна Рада на теренах Європи відбулася в 1949 році, де було освячено клейноди загону (булаву і бунчук) – почалася масова еміграція в заоканські краї.

Перші сходини братчиків в Америці відбулися в листопаді 1949 року в Нью-Йорку. У 1950 році був створений новий старшо-пластунський курінь „Червона Калина” і вже на другий рік він брав активну участь у підготовці першого з'їзду

УСП в США. Перша Генеральна Рада загону за океаном відбулася в Грімсбі, Онтаріо, в 1951 році з участю 38 братчиків. Новий підготовчий курінь дістав реєстраційне число 23. Курінь брав активну участь у з'їздах УСП, святкуваннях річниць Крут, разом із сеньйорським куренем проводив спортивні заняття на Св'ятах Юрія, ювілейних зустрічах, підготував і провів шість Свят Юрія, дев'ять зимових таборів та інше. Від 1974 року загін провів 17 спортивно-вишкільних таборів, також від 1979 року ввійшов до комітету, а згодом перебрав влаштування вечорниць „Червоної Калини”, які здобули велику популярність і загін проводить їх до сьогодні.

У 1991 році в Україні створено кіш „Червоної Калини”, який з часом відновив в Україні спортивно-вишкільні табори та мандрівні табори „Заграва”. Також, кожного року там проводять футбольні змагання ім. Степана Охримовича для юнацтва й старшо-пластунаства. Кіш „Червоної Калини” в Україні тепер нараховує близько 40 членів.

У 2000 році загін святкував своє 75-ліття, яке величаво відбулося в Стрию та на Маківці. Присутні були члени загону з родинами з Америки, як і всі братчики з України.

Загін постійно видавав різні видання – „Косар”, „Вісті Канцелярії”, „Дружнє послання”, „Калинові ягідки”, „Рідними пляями”, альманах „10 років спортивно-вишкільного табору „Червоної Калини” та „Літопис Загону” (2001) з нагоди 75-ліття. В 2009 році видано „Дружнє послання”, присвячене 100-річчю Степана Бандери, а в 2012 році видано перше „Дружнє послання” в Україні.

На жаль, не залишилося нікого з засновників загону, всі відійшли на Вічну Ватру. Друге покоління – це вже сивоголові дідусі, але надія залишилася на молодше покоління, особливо в Україні. У маршовій пісні 23-го куреня „Червоної Калини”, яку написав Богдан Бойчук, співаємо:

*„Ми йшли на захід, щоб вернути на схід.
Хай доля кидає труднощі й негоди,
Золотом верхом продуднить наш хід,
І заблестить святий вогонь свободи”.*

Члени загону „Червона Калина” біля пам'ятника полеглим Українським Січовим Стрільцям на горі Маківці, під час святкування 75-ліття загону в 2000 році.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ще про 22 січня 1918 року

Колишній кореспондент „Голосу Америки“ в Україні, офіційний спостерігач усіх виборів в сучасній Україні, постійний дописувач тижневика Роман Ференцевич з Александрії, Вірджинія, надіслав до „Свободи“ вміщену нижче копію свого листа до професора Катедри української історії в Гарвардському університеті Сергія Плохія.

Шановний пане професоре!
Читаю Вашу найновішу і цікаву кижку „The Gates of Europe. A History of Ukraine” і натрапив на таке речення: „On January 25, 1918, the Central Rada issued its fourth and last, universal – the Cossack-era word for decree – which proclaimed the political independence of Ukraine”.

Тут я припинив далі читати, бо щось не так.

Ще 76 років тому нам, учням 3-ої класу львівської Академічної гімназії, професор історії Михайло Скорик – батько Мирослава Скорика, видатного сучасного українського композитора – розповів про революційні події в Україні наприкінці 1917 і початку 1918 років, і, підсумовуючи, твердо підкреслив: „Запам'ятайте на все життя дату 22 січня 1918 року, бо тоді – від давнього часу Козацької держави гетьмана Богдана Хмельницького – Україна проголосила себе знову вільною і ні від кого незалежною”.

Закарбувати цю дату в пам'яті на все життя допомогло мені те, що після Другої світової війни я опинився на території західної частини Німеччини, окупованої тоді військами трьох західних союзників. На тій території постали десятки таборів для українських утікачів, відомих під назвою „переміщені особи”. В найбільшому із них, у Карльсфельді біля Мюнхену, вже в січні 1946 року відбулася велика академія, присвячена тоді всього лиш 28-ій річниці проголошення незалежності України 22 січня 1918 року. У перших рядах засідали відносно численні почесні гості: колишні високі старшини та рядові всіх військових формацій часу Визвольних змагань 1917-1920 років.

І такі врочисті відзначення цієї доленосної дати в українській історії відбувалися щорічно в усіх таборах. Крім того, три українські молодіжні організації, які діяли тоді, а саме Пласт, Спілка Української Молоді (СУМ) та Організація Демократичної Української Молоді (ОДУМ) відзначали – і досі відзначають це свято окремими апелями.

У ранніх 1950-их роках, коли більшість українських біженців у західній Німеччині розселилася по різних країнах світу, а особливо в США, Канаді й Аргентині – вони побачили, що громади українських емігрантів у тих державах уже від часу поразки Визвольних змагань у 1920-их роках, також щорічно, навіть місцями аж по сьогодні, відзначають 22 січня як свято української незалежності. Президенти, губернатори, посади великих метрополій, міст та містечок проголошують цю дату Українським днем, вивішують на урядових будинках український національний прапор, приймають делегації очільників української громади, виступають з промовами на врочистих академіях.

У світі тим часом сталися фун-

даментальні зрушення. Виявилося, що СРСР та оснащена до зубів ядерною і звичайною зброєю московсько-комуністична імперія є насправді велетнем на глиняних ногах, який швидким темпом почав розвалюватися.

19 серпня 1991 року запеклі твердокурники в СРСР вчинили спробу державного перевороту, яка проте за три дні провалилася.

В Україні члени Народної ради, тобто опозиційні націонал-демократичні депутати Верховної Ради, вирішили скористатися повним хаосом у Москві та спробувати проголосити державну незалежність України. Написати відповідний Акт вони доручили тоді заступникові Народної ради Левкові Лук'яненкові, відомому колишньому політичному в'язневі та борцеві за людські права.

Згадуючи про те минулого року в розмові з кореспонденткою Телерадіо ТСН Валентиною Добротою, Л. Лук'яненко сказав, що первісно своєму текстові він дав заголовок „Акт про відродження незалежності України”.

„Відродження? Викинь це слово, бо комуністичні депутати, які мають більшість, ніколи не проголосують за такий документ!” – сказали йому його колеги. Наступного дня, в суботу 24 серпня 1991 року, Верховна Рада цей Акт схвалила. І до сьогодні той документ має назву: „Акт проголошення незалежності України”. Була б добра нагода, щоб цього року, у 25-ту річницю того Акта, депутати Верховної Ради прийняли б одноголосно поправку до нього, додаючи слово „відродження”. І таким легким коштом була б відновлена справедливість.

Немає на світі жодної людини, жодної політичної сили, які мали б право скасувати з історії дату 22 січня 1918 року – День незалежності України. Бо всього за сім днів на захист цієї незалежності загинули студенти під Крутами. Потім за їх слідом пішли десятки тисяч вояків Центральної Ради, бійців армії гетьмана Скоропадського, Директорії, Українські Січові Стрільці, Галицька Армія, під Базаром загинули решта 359 воїнів Першого і Другого Зимових походів. Далі на захист стали члени Української Військової Організації, ОУН, Січові Стрільці Карпатської України, партизани „Поліської Січі”, УПА, вояки 1-ої Дивізії Української Національної Армії. По сибірських таборах гинули і мучилися українські політичні в'язні. Зовсім недавно за ту самотійність загинула „Небесна сотня”, а нині захищають і вмирають за неї воїни на сході України!

Шановний пане професоре! Можливо, згадана на початку листа дата 25 була звичайнісінькою друкарською помилкою? Але я радий нагоді порушити принципове, проте до сьогодні не врегульоване питання української історії.

Минулий рік був сповнений подій

Пластовий летунський курінь „Чота крилатих” активно діяв впродовж літа 2015 року. Виховно-оздоровчі програми розпочалися з проведення у травні районного етапу „Чорний ліс”. На початку червня на оселі відбулися навчання швидкої медичної допомоги з участю польських спеціалістів.

В червні та липні „Чота крилатих” провела три табори Бойового гопака та Карпатського легіону. Також у цьому часі табір приймав дітей воїнів з Чернігова та групи приватних пілотів злету малої авіації. Відбулись новацький табір Львівської станиці та Крайовий летунський табір „Чота крилатих 2015”, п'ять екскурсій шкіл району та Івано-Франківська. 28 жовтня відбулася мандрівка-екскурсія новонабраного пластового гуртка Солотвинської школи, де прихильники Пласту ознайомились з оселею, вчилися управляти човном та попрацювали силу вітру на парашуті.

В часі Покрови Пресвятої Богородиці традиційно відбувся Великий зліт куреня „Чота крилатих”, де було визначено пляни роботи в 2016 році, коли виповниться

20 років від першого пластового табору на оселі.

22 лютого провели в Києві четвертий летунський вишкіл „М'яке приземлення” з участю зацікавлених у летунстві пластунів Києва. Вишкіл „Ешелон” відбувся 27-29 березня в Івано-Франківську на базі авіаційної бригади та Прикарпатської асоціації малої авіації. 4-5 жовтня на летовищі „Цунів” відбувся вишкіл з парашутної підготовки. Вперше цього року наші парашуристи брали участь у змаганні за Чашу Карпат. За літо виховно-оздоровчими програмами було охоплено понад 500 дітей.

Двоє осіб з членів Чоти крилатих, Петро Гавриш та Іван Дирів з куреня були учасниками бойових дій на Донбасі.

„Чота крилатих” увійшла до складу Громадської ради при Міністерстві оборони України і брала участь у підготованні законопроектів про Збройні сили України, організацію допризовної підготовки та кандидатів до вступу в військові авіаційні та інші навчальні заклади.

Степан Красілич,
Івано-Франківськ

Пластовий летунський курінь „Чота крилатих”.

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує своїх членів
на

**РІЧНІ ЗВІТНІ ЗБОРИ
НТШ В АМЕРИЦІ**

в суботу, 14 травня 2016 р.

ПОЛУДЕНОК – 12:00
ЗАСІДАННЯ СЕКЦІЙ 1:00 - 2:30
ЗВІТНІ ЗБОРИ - 3:00

Запрошуємо всіх членів до участі, дискусії і зустрічі.

Збори відбудуться

у будинку НТШ:

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Сеньйори Філадельфії вітали автора о. Рональда Попівчака

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – Українсько-Американське Товариство Сеньйорів у Філадельфії вітало о. шамбеляна д-ра Рональда П. Попівчака як гостя-промовця на місячних сходинах 16 березня. Вже 44 роки о. Р. Попівчак є парохом церкви свв. Петра і Павла у Бриджпорті, Пенсильванія. Він найдовше служить у філадельфійській Українській Католицькій Архiepархії і став автором нововиданої англійською мовою книжки „Єпископ на день: ідеї для уздоровлення і відновлення Католицької Церкви“ („Bishop for a Day“).

На сходинах о. Р. Попівчак представив книжку, підкреслюючи кіль-

ка головних проблем у Католицькій Церкві і подаючи пропозиції, як їм запобігти. Одна з великих проблем є брак священників та монахів і монахинь. Отець Р. Попівчак запропонував розповісти про священство і монаше життя, як благородне служіння Богові і громаді, надати більшої ролі жінкам, визнати і усунути прояви фізичного і статевого знущання, особливо щодо дітей. Церква має бути більш відкритою і запевнити вірних, що такі речі не будуть більше повторятися.

Після презентації присутні мали змогу придбати підписану автором книжку. Її можна також купити через amazon.com.

Автор о. шамбелян д-р Рональд П. Попівчак (в центрі) з учасниками зустрічі.

Воїн Олександр Чуб переїхав США на ровері

Олег Керницький

САН-ДІЕГО, Каліфорнія. – Олександр Чуб був поранений у ногу під час захисту Донецького летовища, переніс дві операції і ще дотепер має металеву арматуру в нозі. Подорожуючи на ровері, він розробляє ногу і здійснює реабілітацію після поранення. Розпочав він свою подорож на Флориді і доїхав аж до Каліфорнії.

Але український воїн не просто подорожує на ровері, а при цьому ще й показує документальний фільм „Добровольці Божої чоти“ або „The Ukrainians“. Цей фільм розповідає про героїчний захист Донецького летовища українськими добровольцями, яких у народі назвали „кіборгами“.

Перегляд фільму відбувся 30 березня у Сан-Дієго, у церковній залі Української греко-католицької церкви св. Йоана Хрестителя, де зібралася досить різноманітна аудиторія. Після перегляду фільму відбулося обговорення, під час якого глядачі з перших уст змогли дізнатися про війну Росії

проти України.

Під враженням подорожі по США О. Чуб хоче зайнятися створенням національних парків в Україні, коли закінчиться війна з російськими окупантами.

Олександр Чуб дістався до Тихого океану. (Фото: Олег Керницький)

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує
на

Круглий стіл,
присвячений публікації книги

***New Imaginaries: Youthful
Reinvention of Ukraine's Cultural
Paradigm, edited by Marian J. Rubchak***
(Berghahn Books 2015)

Учасники:

д-р Мар'яна Рубчак
д-р Марта Кічоровська-Кебало
Елла Ламах
Емілі Шанел-Джастіс

**в суботу, 23 квітня 2016 року
о 5-й годині по пол.**
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

**УНСоюз оголошує
приділ стипендій та
нагород студіюючій
молоді на академічний
рік 2016-2017**

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2016 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2016 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку “Наші Пільги” на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

СУМ провела провідницький семінар в Вашингтоні

Юнацтво і виховники СУМ зустрілися з Послом України у США Валерієм Чалим.

Христина Долинюк-Микитин

ВАШІНГТОН. – 18-20 березня у приміщенні Посольства України в США відбувся 12-ий провідницький семінар Крайової управи Спільки Української Молоді в Америці (СУМ) з щорічним гаслом СУМ – «Україна починається з тебе!». Ці слова св. п. В'ячеслава Чорновола передають потенціал кожного, щоб активно і свідомо допомагати Україні в її боротьбі за правду та збереження ідентичності. Організаторами семінару були голова Комісії провідницького семінару Марійка Дрозд, голова Світової виховної ради СУМ Неля Лавриненко, голова Крайової управи СУМ Юрій Микитин, голова Крайової виховної ради СУМ Христя Бігун та перша заступниця голови Крайової управи СУМ Леся Гаргай.

Участь в семінарі брали 13 юнаків та юначок з шістьох осередків: Стефця Гумен, Діана Гуменний та Стефанія Мельник з Гартфорду, Юля Барицька та Микола Дрозд з Клівленду, Вероніка Вінярська, Діана Олексин, Іванка Чичула та Олена Чичула з Палатину, Александра Тимків і Христина Подберезняк з Пасейку, Юрій Йосипів з Стемфорду та Маруся Бандрівська з Чикаго. Учасники були визначені свої-

Учасники семінару відвідали Меморіал Голодомору. (Фото: Леся Гаргай)

ми осередками й описали риси провідництва.

Проведення семінару в Посольстві України стало вже традицією. Юнацтво і виховники СУМ зустрілися з Послом України у США Валерієм Чалим, почули його думки про сучасні події в Україні та відповіли на запитання учасників про майбутнє України.

Під час семінару юнацтво слухало лекції про мотивацію та про-

відництво, проводило дискусії та інтерактивні заняття на тему провідництва в СУМ та в ширшій громаді. Рівнож учасники зустрілися з директором Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) Михайлом Савковим, відвідали Меморіал Голодомору, пам'ятник Тарасові Шевченкові та взяли участь у Літургії в каплиці Української католицької семінарії св. Йосафата, яку відслу-

жив Владика Іван Бура.

Учасники семінару написали листа до Надії Савченко, в якому вони висловили підтримку та присягли жити за її прикладом любові та відданості до батьківщини. Рівнож, на прохання Посла В. Чалого учасники виступили відеофільм на підтримку Н. Савченко англійською мовою та випустили його в соціальній мережі.

Відбувся заключний концерт сезону

Богдан Марків

НЬЮ-ЙОРК. – 2 квітня в Українському Інституті Америки (УІА) відбувся заключний концерт музичної серії сезону «Прелюди, серенади і більше». Виступили Соломія Івахів (скрипка), Ребека Патерсон (челю), Мелвін Чен (піано), диригент Гарві Фелдер та камерна оркестра Університету штату Коннектикат (дебют).

Програму відкрили симфонією «Мангайм» Івана Штаміца, чеха, який працював в Мангаймі, Німеччина, де створив найкращу оркестру світу, вносячи багато нових виконавських прийомів. Диригент Г. Фелдер виразно довів, що його оркестра прискіпливо відтворювала у симфонії всі вказані композитором деталі.

Другий номер програми приніс «Концерт для скрипки й челю і струнних» Антоніо Вівальді. С. Івахів і Р. Патерсон при грі струнних переможно виконали цей твір. Потім прозвучали чотири прелюди для оркестри (1994) Івана Карабиця.

Після перерви камерна оркестра виконала «Анданте» з «Серенади» Антоніна Дворжака та повного концерту Фелікса Мендельсона для скрипки, фортепіано та струнних. Солістами були С. Івахів та М. Чен, віртуози своїх інструментів.

С. Івахів заповіла виконання додатково до програми «Забуття» Астора Піяццолі, в якому брали участь всі солісти з оркестрою. Танго «Забуття» має в УІА свою ностальгічну історію. Воно звучало у пам'ятному концерті Яри Кузьмич-Сидорак (1946-1999) 26 лютого 2000 року. Я. Сидорак була відома з її благодійної діяльності, вона підтримувала українські наукові та культурні установи.

Програми всіх концертів показують найкращі зразки світового і українського музичного мистецтва. Про це дбає артистичний директор С. Івахів, яка невтомно розшукує цікавий музичний репертуар, ансамблі та солістів для найкращого виконання програми.

ТРЕТІЙ З'ЇЗД

СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

відбудеться

НА СОЮЗІВЦІ, Kerhonkson, NY

у днях від 20 до 22 травня 2016 р.

\$350.00 від особи, включає з'їзд, харчування і нічліг

Про Ваші наміри взяти участь у з'їзді просимо повідомити нас електронною поштою: kharch@bell.net.

Лине над землею Шевченкове слово

В Україні відзначили день народження Тараса Шевченка. Про святкування в окремих містах повідомили громадські кореспонденти „Свободи“.

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область

Тетяна Будар

9 березня на площі Ринок відбулося свято „Слава Шевченка – слава України” на відзначення 202-ї річниці від дня народження великого сина України. Дійство розпочалося з пісні „Реве та стогне Дніпр широкий”, яку виконали учасники народного аматорського камерного жіночого хору (керівник Катерина Слабодух).

Священики бережанських церков оо. Василь Онищук та Мико-

ла Зоренний відслужили Панахиду. До підніжжя пам'ятника Тарасові Шевченкові представники влади і громадськості поклали живі квіти.

Зі словами пошанування пророка нашого народу виступили о. В. Онищук, заступник міського голови Олег Захарків (ведучий), автор книги „Тарас Шевченко і Бережанська земля” Василь Савчук.

Директор Музею книги Лілія Зінчук оголосила список переможців міського конкурсу читців Шевченкових творів. Поезії деклямували переможці конкурсу читців Ірина Слобода і Христина Бугай. Виступили тріо бандуристів Школи мистецтв (керівник Роман-на Білоус), юна співачка Богдана

Біля пам'ятника Тарасові Шевченкові в Бережанах виступає тріо бандуристів Школи мистецтв. (Фото: Тетяна Будар)

Борецька (керівник Наталія Марценюк). Бережанці та гості міста оглянули книжкову виставку „Кобзарева зоря” в Музеї книги.

У будинку культури села Жуків того ж дня з участю учасників хору „Просвіта” та хореографіч-

ного колективу „Водограй” з Бережан відбулося дійство „В своїй хаті своя правда, і сила, і воля”, а 10 березня в актовій залі Школи мистецтв відбувся концерт „І лине над землею Шевченкове святе слово”.

РІВНЕ

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Шевченківська естафета „Дорогами Кобзаря на Рівненщині” пройшла теренами Радивилівського, Дубенського, Здолбунівського, Острозького, Гощанського та Корецького районів. Її центром стало місто Корець, мешканці якого 26 березня організували історичний екскурс в епоху Т. Шевченка. У районній бібліотеці відбулося літературно-мис-

тецьке свято, участь в якому взяла письменницька делегація з Рівненщини.

Концертну програму підготували жіночий ансамбль „Росава”, чоловічий квартет „Ясени”, солісти Анна Жмура, Алла Буба, Аміна Данилюк, Алла Бочко.

Апогеєм урочистостей стало власне передання Шевченківської естафети від Корця до Радивилова. Ця естафета – символічна і протягом року неодмінно наповнюватиметься низкою конкретних заходів на знак пошани Кобзарєвого слова.

Передають естафету „Дорогами Кобзаря на Рівненщині” заступник голови Корецької районної адміністрації Валерій Коваль (зліва) та голова Радивилівської районної ради Володимир Кондик. (Фото: Євген Цимбалюк)

Олександра Нагорна

До дня народження Тараса Шевченка у Літературному музеї Уласа Самчука виставлено раритетне катеринославське видання „Кобзаря” 1914 року, яких сьогодні в Україні збереглося всього кілька примірників.

Це об'ємний 700-сторінковий том великого формату. Тверда обкладинка обтягнена міцною матерією багряного кольору, прикрашена тисненням рослинним орнаментом. З кружечка вгорі проступає портрет Кобзаря, а посередині – великими літерами напис „Т. Г. Шевченко”. До кожного твору подається дата написання і дата першодруку.

За словами письменника Євге-

на Шморгуна, книжка потрапила до нього від Олександра Богуцького, котрий попросив передати її до музею, оскільки сам власник книги був прикований хворобою до ліжка.

З історії цієї книги достеменно відомо, що певний час вона була в бібліотеці повстанської кріівки біля села Зозів Рівненського району. Завідував тією бібліотекою повстанець „Мороз”. Він і передав О. Богуцькому „Кобзаря” напровесні 1948 року, сказавши: „Сам зрозумієш, яка ціна цій книзі. Вона не повинна загинути з нами у схроні”.

Псевдо повстанця було не „Мороз”, а „Морозенко”, але в

(Закінчення на стор. 14)

BEST OF UKRAINE
Guaranteed departures!!

11 Day All Inclusive Escorted Tour \$1990 tw pp
KYIV, KAMIANETS PODILSKYJ, YAREMCHE, LVIV
Plus: Dniester Riverboat Cruise, Chernivtsi, Ivano Frankivsk, Kolomyja
Optional pre tour Baturyn-Chernyiv Exc
Dates: July 14 –24, 2016 and Aug 11 - 21, 2016
✈ www.scopetravel.com - 201 463 4656 - scope@scopetravel.com

MINI UKRAINE
Guaranteed departures!!

8 Day All Inclusive Escorted Tour \$1190 tw pp
KYIV and LVIV
Dates: July 14 – 21, 2016 and Aug 11 – 18, 2016
✈ www.scopetravel.com - 201 463 4656 - scope@scopetravel.com

AUTUMN IN UKRAINE
Guaranteed departure!!

13 Day All Inclusive Escorted Tour \$2290 tw pp
KYIV, LVIV, YAREMCHE, KAMIANETS PODILSKY, TERNOPIL
Plus: Ivano Frankivsk, Chernivtsi, Zarvanytsia, Dniester Riverboat Cruise, Bakota Monastery, Kytajhorod
Date: September 8 - 20, 2016
✈ www.scopetravel.com - 201 463 4656 - scope@scopetravel.com

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Віра Савченко привезла книгу сестри

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 2 квітня Віра Савченко, сестра Героя України Надії Савченко, відвідала місто, щоб презентувати книгу „Сильне ім'я Надія”, яку називають „найправдивішою книгою”, „книгою без цензури”, „живим листом до українців”.

Зустріч відбулася у книгарні „Буквиця”. Люди зустріли гостю оплесками, розпитували про здоров'я Надії та її подальшу долю. Н. Савченко написала книгу, перебуваючи під вартою в Росії, буквально за лічені дні, щоб легше було пережити голодування. Вона розповіла про свою службу в армії, в Іраку, поділилася своїми думками щодо подій в Україні та Росії.

Книгу видано накладом в 10 тис. примірників. Нині вона розповсюджується в Україні, її вже доставили у зону війни. На прохання українських бійців видали 1,000 примірників у невеликому фор-

маті, щоб вона могла увійти у кишені військового однострою.

Книгу плянують перекласти російською мовою. 1,000 примірників українською мовою В. Савченко вже передала за кордон. Голова Черкаської міської партійної організації Всеукраїнського об'єднання „Батьківщина” Роман Діскант висловив сподівання, що кожен, хто вболіває за Надію, придбає та прочитає цю книгу. А гроші, виручені від її продажу, за словами В. Савченко, будуть передані на підтримку інших українців, яких, як і Надію, незаконно утримують у російських в'язницях.

З приводу презентованої у Черкасах книги головний редактор видавництва „Юстінян” Ірина Омельченко розповіла: „Написа-

Під час зустрічі з Вірою Савченко у книгарні „Буквиця”. (Фото: Олександр Костирко)

ти цю книгу Надії порадив її адвокат Ілля Новіков. Вона на 40-му дні голодування зрозуміла, що життя може закінчитись і написала книгу. Причому писала на звороті

аркушів справи, які їй приносили”.

Слова підтримки та співчуття українці висловила Галина Шулевська, яка прочитала свій вірш та попросила передати його Надії.

Вручено нагороди ім. Олеся Гончара

Іван Пасемко

КИЇВ. – 4 квітня у конференц-залі Національної Спілки Письменників України (НСПУ) було вручено молодим письменникам України міжнародну українсько-німецьку премію ім. Олеся Гончара, засновану 1996 року німецькими меценатами письменницею Тетяною Куштівською і підприємцем Дітером Каренбергом. У президії були голова НСПУ Михайло Сидоржевський, Т. Куштівська та Валентина Гончар – дружина О. Гончара. Вступним словом акцію відкрив М. Сидоржевський.

Колишній секретар правління Київської організації НСПУ Петро Перейбіс назвав переможців, розповів про твори учасників конкурсу.

У номінації „Проза” переможцем став Олег Андрішко з Дніпропетровської області за роман „Пісня цадів”, у номінації „Мала проза” – аспірантка з Брно Христя Ковар родом із Львова за збірку оповідань „Біологія почуттів”. У номінації „Поезія” нагороджені Микола Антошак з Вінниці за збірку поезій „Тисяча степових років” та Ігор Астапенко з Києва за збірку поезій „Лихотомія”. У номінації „Публіцистика” відзначена Аліна Конотоп з Полтавщини за збірку нарисів „Жінка на українських просторах”. У номінації „Літературна праця” переможець – Петро Червоний з Дніпропетровська за літературно-фольклорне дослідження „Босорканя. Страшилки з берегів Дніпра”.

Всеукраїнський фонд відтворення видатних пам'яток історико-архітектурної спадщини ім. Олеся Гончара нагородив додатково Аллу Миколаєнко (Київ) за збірку поезій „Затемнення води”.

Під час вручення нагород виступили Т. Куштівська, внук Івана Франка дипломат Роланд Франко, Валентина Гончар та інші.

Іван Пасемко – лауреат премії Фонду Воляників Швабінських Фундації Українського Вільного Університету в Нью-Йорку, член Національної Спілки Письменників України.

Зазначте дату!

8-10 липня 2016

10ий

Фестиваль Української культури

Союзівка

www.Soyuzivka.com

PO Box 529 - 216 Foordmore Rd

Kerhonkson, NY 12446

845-626-5641

Скульптор творив у Ватикані та Франції

Євген Цимбалюк

НОВОМАЛИН, Рівненська область. – Томашем-Оскар Сосновським, скульптором світової величини, батьківщиною якого є село Новомалин, доля зіграла злий жарт. За життя він створив до сотні величних і неповторних монументів, а от на власного пам'ятника не має, окрім барельєфа на могилі в Римі. Відтак своєрідним духовним пам'ятником для мистця можна вважати книгу Валерія Войтовича з Рівного „Томаш Оскар Сосновський. Скульптура класицизму“, презентація якої відбулася 6 вересня в Рівненському краєзнавчому музеї.

Т. Сосновський доклав значних зусиль до реставрації та оздоблення історичних пам'яток на Волині, особливо храмів – як католицьких, так і православних.

У Рівному є сім робіт Т. Сосновського, дві – в Острозі. В тому числі одна з найбільш вражаю-

чих його скульптур „Христос на смертному одрі“ у Острозькому краєзнавчому музеї. Його роботи є окрасою музеїв Риму, Назарету, Вільнюса, Варшави, Кракова, а також Рівного, Острога, Житомира, Львова, Чернігова. Т. Сосновський всі скульптури виготовляв з білого мармуру.

З Новомалина він переїхав до Кременця, де закінчив лицей, затим перебрався до Варшави, де здобув художню освіту в Академії мистецтв, потім навчався в академіях Берліну і Риму. Т. Сосновського визнали почесним академіком в 24 національних академіях мистецтв.

У творчості Т. Сосновського переважала релігійна тематика, хоч вона й не була єдиною. Він створив пам'ятники релігійному діячеві Петрові Скарзі, поетові Адамові Міцкевичу, засновникові Кременецького лицю Тадеушеві Чацькому, Миколаєві Коперникові. Він був доволі скромною та щедрою людиною. Допомігав молодим художникам та бідним людям.

Французький дослідник Луї Веїлот писав про нього: „Скульптор-поляк володіє в Україні палацом, повним королівських коштовностей та понад 4,000 підданими.“

Автор книги про Томаша Сосновського, український письменник, художник, історик Валерій Войтович.

Все це залишив, щоб народжувати скульптури в Римі, а у Франції влаштував для себе майстерню, схожу на хлів. Не випускаючи долота з рук і не перестаючи працювати, підкріплюється шматком хліба або іноді якоюсь їжею, принесеною із загальної кухні“.

Ці слова розкривають велику безкорисливу душу скульптора, який понад усе в житті ставив мистецтво і жив для мистецтва.

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вмінь писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**Майбутнє
своєї родини
забезпечте тепер**

**Отримайте більше
з УНСоюзом**

ДОВГОТРИВАЛІ АНУІТЕТИ

* Відсотки тільки на перший рік
Всі пенсійні рати підлягають змінам.
Дійсні не в усіх штатах.

2.5%*
5-РІЧНИЙ

2.75%*
7-РІЧНИЙ

3%*
9-РІЧНИЙ

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС:

888-538-2833

- Без додаткових адміністративних оплат від продажу і збереження
- 10% можна вибрати без штрафу
- Мінімальна сума вкладки тільки \$1,000
- Довгострокове переривання контракту (вибір грошей) можливе за умов:
 - Поліса дотримується до кінця терміну
 - У випадку тяжкої недуги
 - Вимог старечого дому
 - Медичних видатків, пов'язаних з нещасними випадками

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Відбулися річні загальні збори кредитівки „Самопоміч” Нью-Йорк

Президія зборів (зліва): голова Товариства „Самопоміч”, відділ в Нью-Йорку Наталія Дума, о. Юрій Базилевський, о. Бернард Панчук, Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга, Постійний представник України при ООН Посол Володимир Єльченко, Владика Василь Лостен, Владика Павло Хомницький, секретар Ради директорів Андрій Юзенів, голова Ради директорів Стефан Качарай, президент Кредитівки Богдан Курчак, члени Ради директорів Катерина Попович, Ірена Чабан, Адам Гапій, скарбник Марко Бах.

Ірена Чабан

НЬЮ-ЙОРК. – 20 березня відбулися 65-ті річні загальні збори Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” Нью-Йорк. Привітавши присутніх, голова Ради директорів Стефан Качарай оголосив збори правосильними, оскільки було зареєстровано 270 членів Кредитівки.

Президент Кредитівки Богдан Курчак запросив Владику Павла Хомницького благословити зібрання. Хвилиною мовчання вшанували пам'ять тих, хто відійшов у вічність у 2015 році. Секретар Ради директорів Андрій Юзенів прочитав протокол попередніх зборів.

Б. Курчак виступив зі звітом дирекції та управи за 2015 рік. Він відзначив, що Кредитівка постійно підвищує високий рівень активів, кредитів, прибутків та депозитів. 2015 рік завершили із загальною сумою активів 1.159 млрд. дол., що на 71.4 млн. дол. (6.6 відс.) більше, ніж у 2014 році. Позички становили 731.3 млн. дол., що на 4.6 відс. вище від попереднього року. Депозити досягнули 964.5 млн. дол. (зросли на 60.4 млн. дол., або на 6.7 відс.). 2015 рік Кредитівка завершила з капіталом 195.2 млн. дол. (16.8 відс. активів). Чистий прибуток становив 10.6 млн. дол., що на 1 млн. дол. (10.8 відс.) більше, ніж у 2014 році. Отримані фонди дали змогу інвестувати у дальший розвиток „Самопоміч”, а також виплатити членству значно вищі дивіденди. У 2015 році виплачено 18.5 млн. дол.

На закінчення звіту Б. Курчак зокрема сказав: „Федеральна Кредитова Кооператива за

обсягом активів посіла 197 місце, увійшла до найвищих чотирьох відс. 6,284 кредитних спілок Америки та визнана лідером в шести категоріях. У штаті Нью-Йорк займає 15 місце серед 381 кредитівки. Пріоритетним обов'язком вважаємо сприяти відповідними дотаціями діяльності церковних, мистецьких, гуманітарних і молодіжних українських організацій та фінансово підтримувати проекти і заходи наукових установ”. Рада директорів призначила 1.5 млн. дол. дотацій у 2015 році.

Президент висловив вдячність членам Ради директорів, управителям, комітетам, працівникам Кредитівки та особливо членству. Щедрими оплесками громада виявила признання і пошану працівникам та керівництву.

Далі звітували голова Кредитного комітету Орест Кебало та голова Контрольної комісії Юрій Яримович, який вніс пропозицію про удрілення абсолюторії, що присутні схвалили оплесками.

Б. Курчак представив гостей і членів Ради директорів у президії. Привітати збори прибули Постійний представник України при ООН Посол Володимир Єльченко, Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга і консул Денис Семенович. Вітаючи зібрання, виступили представники українських кредитівок Спілки Української Молоді Йонкерс, „Самопоміч” Нью-Джерзі, Української Національної Кредитівки та голова Товариства „Самопоміч”, відділ в Нью-Йорку Наталія Дума, від головної Управи Товариства „Самопоміч” Олег Лопатинський. Від Централі Українських Кооператив Америки привіт прочитав Андрій Горба-

чевський.

Голова Номінаційної комісії Орест Глют прочитав звіт і оголосив список кандидатів до Ради директорів. На наступну трирічну каденцію одноголосно переобрано С. Качарая і Адама Гапія.

Далі були пропозиції і побажання громади. До мікрофону підходили представники українських установ, провідники мистецьких колективів та молодіжних організацій і зворушливо дякували за увагу і щедрі підтримку, бажали дальших успіхів і насаги до праці.

Спільною молитвою закінчилися 65-ті загальні річні збори, які відбулися в залі школи при церкві св. Юра. На учасників зібрання гостинно чекав святковий обід.

Подвижницькою працею мудро і витривало українські емігранти закладали підвалини гідного життя на чужині. Будували церкви і школи, відновлювали заборонені в Україні наукові, громадські, політичні і молодіжні організації, засновували музеї, збирали бібліотеки. Одним із пріоритетних завдань було відродження українського кооперативного руху та створення фінансової бази у складних економічних обставинах.

Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч” Нью-Йорк упродовж 65 років наполегливо і цілеспрямовано сприяла збереженню української ідентичності, зберігаючи і примножуючи надбання попередніх поколінь, впроваджуючи сучасні ефективні методи господарювання. Вона стала потужною фінансовою організацією в Америці й гордістю української спільноти.

Голова Номінаційної комісії Орест Глют (за мікрофоном) представляє кандидатів до Ради директорів.

Промовляє Постійний представник України при ООН Посол Володимир Єльченко, зліва – секретар Ради директорів Андрій Юзенів, праворуч – президент Кредитівки Богдан Курчак.

Щоб розмістити рекламу у „Свободі”, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

Новий привід...

(Закінчення зі стор. 1)

серпні 2014 року, за два чи три дні після трагедії під Іловайськом.

У перші ж години після вибуху офшорного скандалу уряди західноєвропейських країн запевнили про неминучість ретельних національних розстежень „Панамських документів“. Першою ж реакцією Президента П. Порошенка була його заява на сторінці „Facebook“: „Я є першою посадовою особою в Україні, й тому серйозно ставлюся до декларування своїх статків, сплати податків і питання конфлікту інтересів, які вирішую в рамках українського законодавства та міжнародного приватного права. Ставши Президентом, я відійшов від управління активами, доручивши цю справу відповідним консалтинговим та юридичним компаніям. Очікую, що вони нададуть вичерпні пояснення для української та міжнародної преси“.

Однак, ледве чи вдасться Україні льокалізувати цей інцидент. Широкого суспільного резонансу йому може надати сама недовіра українців до офшорів. І недовіра не безпідставна – її вже понад 20 років живить все глибша і глибша прірва між кланами багатіїв і більшістю населення, котрому все тяжче виживати.

Але чи офшори – це якесь однозначне зло? Ні, звичайно. Чи їх забороняє українське законодавство? Ні, не забороняє. Кожен підприємець має право вивести свої фінансові активи в офшор, аби захистити їх від зазіхань рекетирів і злочинців, а також уникнути жорстких валютних обмежень.

Сім'я в Jupiter, FL (околиця Палм-Біч Флорида) пошукує няню яка володіє українською та російською мовами по догляду за дітьми у віці 3 і 5 років в нашому домі. Праця з проживанням або без. Ідеальний кандидат повинен мати водійські права, рекомендації і досвід роботи з дітьми. Ми шукаємо довгострокову няню, яка буде частиною нашої сім'ї.

Тел.: Katia - 917-805-0267
Е-пошта: Katerina01@comcast.net

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

СТЕФАН ВЕЛЬГАС

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922

Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900

e-mail: swelhasch@gmail.com

ХРИСТИНА БРОДИН

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.

Springfield, NJ 07081

Tel.: 973-376-1347

Чи це означає, що за офшорами не ховаються шахраї? Не означає. Вони знають безліч хитрих способів, як, користуючись офшорною анонімністю, відмивати неправедні гроші.

В кожному разі, історія ця перебуватиме у центрі уваги незалежних українських журналістів-розстежувачів і фінансових експертів-міжнародників. І вони „копатимуть“ все глибше, тим більше, що найближчими днями очікується оприлюднення нового обсягу „Панамських документів“.

Тому Президент П. Порошенко повинен знайти в собі мужність і зважитися на таку ясну і переконливу відповідь, котра б заспокоїла суспільство. Інакше масове невдоволення стане неминучим. І спрямоване воно буде не на те, що Президент України обов'язково має бути бідним, а проте того, що бідною залишається переважна більшість населення в країні.

Покищо – більше запитань, ніж відповідей. 22 березня фінансовий радник П. Порошенка і директор його компанії „ICU“ Макар Пасенюк заявив про справу „Рошен“ і передав Порошкові частку у „blind trust“ буквально таке:

„Умови трасту були погоджені з довірчим управителем. Траст буде „сліпим“ та безвідкличним. Фактична передача активів у траст вимагає дотримання значної кількості юридичних формальностей. На даний момент юридичний радник забезпечує дотримання таких формальностей“.

Ішлося, як бачимо, про ще не завершене діло – траст ще лише буде створений.

Тепер же, 5 квітня, тобто після вибуху офшорного скандалу, відповідаючи на запит Міжнародної асоціації журналістів-розстежувачів, М. Пасенюк сказав дещо інакше: що частка П. Порошенка була передана у „сліпий траст“ 14 січня.

Передбачаючи невідкличні наслідки офшорного скандалу – хоч про їхній масштаб ще зарано говорити, – народний депутат з фракції „Блок Петра Порошенка“ Світлана Заліщук сказала:

„Акції на міжнародній біржі довіри обвалилися. Скандал озброїв українських ворогів на різних рівнях міжнародних переговорів. Особливо напередодні червневої розмови про санкції... Коаліційна криза замахнулася тепер на державну. Президент на тлі уряду й парламенту здався інститутом, який втримає на собі відносну довіру. Війна всіх проти всіх заходить у нову небезпечну фазу...“.

І знову надія – на громадянське суспільство України. Воно і тільки воно, рішуче забравши слово і вплив, здатне розігнати хмари над Україною.

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час
з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Лине над землею Шевченкове слово

„Кобзар“ з партизанської криївки. (Фото: Олександра Нагорна)

(Закінчення зі стор. 10)

Зозеві називали його саме „Морозом“, хоч добре знали і справжнє ймення Борис Павлюк. Він

був родом з сусіднього села Великий Олексин, де у школі підпільно діяла молодіжна націоналістична організація, пізніше розгромлена владою.

ТЕРНОПІЛЬ

Михайло Михайлинин

Під звуки муніципальної духової оркестри тернопільці урочистою ходою, з квітами та національними прапорами пройшли містом до пам'ятника Тарасові Шевченкові. Священники відслужили Панахиду за поета, потім відбулося народне віче.

Учасники говорили про важливе значення Т. Шевченка у їхньому житті. До пам'ятника представники влади, духовенство і діти поклали квіти. Під супровід бандур Шевченкові твори виконували учасники Товариства студентів-католиків „Обнова“. Наймолодший учасник Дмитро Брикайло був у ролі Т. Шев-

ченка.

Під час свята голова обласної державної адміністрації Степан Барна вручив державні нагороди мешканцям краю. Орден княгині Ольги III ступеня отримали 90-літня Ганна Загалюк, яка пережила тюрми, ув'язнення і переслідування, та голова Співки ветеранів Афганістану Ярослава Богач. Орденами за мужність відзначили учасників Революції Гідності Антона Луб'яницького, Андрія Мураву, Ярослава Панасюка.

Вшанувати Т. Шевченка приїхали з Бережан діти з особливими потребами, які продекламували вірш поета „Садок вишневий коло хати“ і поклали синьо-жовту китицю живих квітів до пам'ятника Кобзареві.

Мешканці Тернополя вшановують Тараса Шевченка. (Фото: Михайло Михайлинин)

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Юрій Тисенко

9 березня кількост мешканців міста зібралися біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, щоб відзначити день його народження. Коли було оголошено початок свята, усі заспівали Гімн України.

Діана Казакевич прочитала вірш „В ім'я усієї країни прошу: відродися, Тарасе“. Священники відслужили Молебень. Промовляли активісти політичних партій і громадських організацій. Усі разом співали „Думи мої, думи“.

Того ж дня Шевченкові свята відбулися в Кривому Розі, Павлограді, інших містах і селах області.

ПОДОРОЖІ

БІЛЯ ДЖЕРЕЛ РІЧКИ СТУБЛИ

Володимир Рожко

Свою назву річка Стубла виводить від старослов'янського слова „стубель“, що означає криниця, джерело. Випливає вона з джерел біля села Біляшів. Довжина її 94 кілометри, впадає до річки Горинь біля села Жобрин на північ від містечка Клевани. На своєму шляху творить чисельні стави. Її назва записана в Іпатіївському літописі 1150 року: „Бо в той час Гліб стояв табором вище від города Пересопниці, на річці Стублі“.

Біля одного з чисельних ставів, що творить річка Стубла і недалеко джерел, де бере вона свої витoki, в середньовіччя виникло городище Княгинин, яке свою назву отримало від слів „княгиня Ольга“, яка заснувала поселення, а над ставом, що його творить Стубла, на давньому городищі вибудувала свій замок.

Перша писемна згадка про Княгинин відноситься до 1545 року. В опису Луцького замку серед перерахованих гордєнь, згадується і городня Олехна і Іванової Княгининських з Княгинина.

Найбільшого свого розквіту Княгинин досяг напередодні українсько-польської війни 1648-1654 років. Замок відзначався своєю величчю і красою. Вибудований з цегли на давньому городищі над ставом, що його творить тут Стубла, він вважався недоступним. Замок мав підземні ходи, якими могли скористатися під час небезпеки його власники. Однак українські козаки під час національно-визвольної війни кілька разів його здобували і піддавали вогню та руїні.

Перед Першою світовою війною замок являв собою цілковиту руїну, залишилися лише рештки стін, а з будинків – одна замкова вежа. Ціле замчище заховало ще старі вали і рови, а на площі замку до 1915 року був фільварок.

Власники Княгинина одночасно з побудовою замку вибудували храм Божий. На місці першої святині 1737 року побудовано сучасну церкву Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста Господнього. Церква дерев'яна, з окремою дерев'яною дзвіницею. Первісно церква була розмальована в стилі давнього волинського іконопису, пізніше на ньому залишилися сліди синодального московського церковного стилю. На дзвіниці є дев'ять дзвонів різних часів. Біля храму є численні поховання козаків, які в середині XVII ст. брали штурмом Княгининський замок. Кам'яні хрести на них вгрузли з ременами в землю, час і природні стихії роблять своє.

Селяни Княгинина мали глибоку національну свідомість, віру в Бога, любов до рідної землі. І виховувала в них віру і національну свідомість в першу чергу церква, пізніше – „Просвіта“, школа. Довголітнім настоятелем храму був випускник Волинської духовної семінарії о. Федір Боришкевич. Церковно-просвітянський хор в Княгинині

Замковище у Варковичах. (Фото: Володимир Рожко)

славився своїми піснеспівами, народними творами в часи окупації Польщею цих земель. Керував ним дяк Гурій Бондарчук, якого польська поліція підозрювала в членстві ОУН і пильно стежила за його зв'язками з українськими патріотами.

Друга світова війна залишила глибокі рани у жителів Княгинина. Серед жителів села було багато свідомої молоді учасників ОУН і УПА, які боролися із зброєю в руках проти нацистів і московських комуністів, гинули, каралися в тюрмах, концтаборах, на засланнях в Сибіру, Казахстані.

Над берегами річки Стубли є містечко Варковичі. Перша писемна згадка про Варковичі – 1545 року в опису Луцького замку, де серед городень української шляхти згадується і городня Федора Мишки з Варкович, є також в тому акті повідомлення про те, що у Варковичах Богдан Мишка від воза по грошу бере мито. Перший дерев'яний замок на городищі зник у вогні нашествя Батия, був вибудований власниками Варковичів.

На городищі 1729 року вибудували костел і заснували римо-католицький бернардинський монастир, який зачинили московські окупанти, а костел переобладнали на православну церкву Різдва Пресвятої Богородиці, в який досі відбуваються православні українські Богослужіння.

У Варковичах народився відомий український правознавець Антін Андрієвський (1785-1868), який був викладачем зоології і ботаніки в Крем'янецькому ліцеї Чацького, а після його закриття московською владою працював на кафедрі зоології Київського університету св. Володимира, був одним з співтворців садів і парків в Україні.

Філію товариства „Просвіта“ у Варковичах селяни Іван Чабода, Семен Стрибчук, Юрій Ковалюк, Михайло Мельничук зареєстрували 11 березня 1924 року. Особливо активно працювали хата-читальня, де кожен міг читати українські книжки і періодику, аматорські співочі гуртки, які проводили урочисті академії до річниць Тараса Шевченка, днів героїв Крут і Базару. В співочо-драматичному гуртку в 1928 році брало участь 22 хлопці і 15 дівчат. Збережена в архіві фотографія співочо-драматичного гуртка у Варковичах дає можливість зробити висновок, що членами його була виключно національно-свідома молодь, яка поповнила ОУН і УПА на Волині.

Настоятелем парафії у Варковичах був національно-свідомий священник з Дерманя о. А. Кирилюк, якого за велику посвяту для рідної церкви і свого народу більшовицькі окупанти мали намір вивезти на Сибір, але перешкодила їх намірам війна

між Москвою і Берліном. 8 березня 1943 року о. Андрій Кирилюк був замордований гестапівцем. Його справу на парафії продовжив о. Олександр Лясковський, який правив Служби Божі рідною мовою, був свідомим душпастирем і наставником.

Червневого ранку я вирушив до незнайомих мені Княгинина і Варковичів, з минулим яких ознайомився в архівах Волинської та Рівненської областей. На станції Озеряни вийшов з переповненого вагону і запитав дорогу до Княгинина, але мене розчарували місцеві жителі, що туди треба чекати автобуса аж до обіду. Незважаючи на вік і хвору ногу, вирушив пішки. Великі і глибокі ями, каміння з них боляче вражали ноги.

Доходжу до Княгинина. В центрі села – церква і дерев'яна дзвіниця. Біля церкви багато малих кам'яних христів на козацьких похованнях. Є могила з високим металевим хрестом, на табличці якого виписано: „Сухoleyстр Олександр Мусійович 1926-1943 рр. Воїн УПА“. Могили прикрашають живі квіти, вона добре доглянута.

У храмі небагато вірних, в основному старшого віку жінки. Дуже слабенький церковний хор, виключно з старших жінок. До мене підходить староста церкви, запитує про документи. З його допомогою знаходжу дорогу до замковища. Перше, що кидається в очі – це суцільна руїна, сміттєзвалище для цілого села. Напіврозвалені стіни колгоспних свинарників, які на глум нашому минулому вибудували на замковищі будівники „світлого майбутнього“.

Піднімаюсь на високі земляні вали, на них подекуди покопані ями – сліди „чорних археологів“. Скрізь на валах, городищі, замковищі кущі, кропива, будяки, великі кучі сміття, гною і різних

(Закінчення на стор. 17)

Повстанська могила біля храму в селі Княгинин.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунка:**
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Володимир Баранецький був піонером української діаспори

Микола Галів

18 лютого помер В. Баранецький. Похорон при численній участі мирян, друзів, приятелів і знайомих Парастасом з Панахидою молитовно довершив 21 лютого о. Тарас Свірчук при співі дядка Михайла Стащишина і підтримці учасників. Прозвучало болюче, а у випадку В. Баранецького цей біль був винятково більший, бо він працював для громади, починаючи з України, у спортивному, а згодом у громадсько-політичному і науковому житті. Це виразно звучало у прощальних словах промовців.

Автор цих рядків прощав покійного, як колишній директор канцелярії Наукового Товариства ім. Шевченка і як секретар і фінан-

совий референт Фундації приятелів „Енциклопедії України“, у якій покійний був головою. Теплі слова висловив голова Українського Інституту Америки д-р Данило Свістель, у якому покійний був душею і довголітнім головою. Від родини зворушливо прощала дідуся онука Лариса Рафаель.

В. Баранецький народився у священничій родині 3 січня 1922 роки у селі Воля Якубова, біля Дрогобича. У Дрогобицькій гімназії здобув середню освіту і поступив у Львові до Академії закордонної торгівлі. Друга світова війна змусила його залишити українські землі і йти у невідоме на Захід. У 1945 році В. Баранецький продовжив студії економіки і включився в українське студентське життя Мюнхену, як голова Українського Студентського Клубу. Водночас він брав активну участь у спортивному русі.

У 1947 році В. Баранецький емігрував до США, де продовжив студії у Дартмонт коледжі, Нью-Гемшир, які завершив ступенем магістра комерційних наук. Він мав провідну позицію у престижній компанії „Морган Гаранті Траст“ у Нью-Йорку, у якій працював до виходу на пенсію. Ця позиція давала можливість їздити до різних країн, включно з Радянським Союзом, мати добрі професійні зв'язки з широким колом фінансистів світу.

В. Баранецький був одним з перших членів-засновників Українського Спортивного Клубу у Нью-Йорку, одним з ініціаторів – секретарем, поряд з головою Мирославом Лепкалюком у справі

придбання Українського Народного Дому в Нью-Йорку, що став приміщенням для хору „Думка“, Українського театру під керівництвом Йосипа Гірняка і Олімпії Добровольської, а згодом Лідії Крушельницької, Українського Музичного Інституту, Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України, Організації Державного Відродження України, Пласту й інших. Згодом був його головою.

В. Баранецький очолив новопосталу Фундацію приятелів „Енциклопедії України“, яка займалась завершенням останнього тому і виданням довідника англійською мовою. За допомогою Фундації Наукове Товариство ім. Шевченка (НТШ) у Львові передрукувало енциклопедію. Фундація допомогла видати французькою мовою історію України й антологію української літератури XI-XX ст. Від Фундації В. Баранецький був співспонсором з НТШ в США „Енциклопедії Української Діаспори“ під редакцією Василя Маркуся. Фундація взяла активну участь у підготованні першого тому 25-томової „Енциклопедії Сучасної України“ під редакцією Івана Дзюби.

В. Баранецький був також головою Фундації мистецької творчості Олекси Грищенка, улаштував виставки творів О. Грищенка, а коли Україна стала незалежною державою, згідно з бажанням мистця, мистецьку творчість О. Грищенка передав в Україну.

Він був членом Українського Народного Союзу, фінансовим референтом Громадського комітету видання у 40 томах до 1,000-літ-

Св. п. Володимир Баранецький

тя Хрещення Руси-України. Усю працю він провадив безкоштовно. Крім цього, був щедрим жертводавцем на різні громадські і наукові цілі.

В. Баранецький був дбайливим і прикладним головою родини. З дружиною Христиною вони виховали синів Миколу й Адріана, яким дали родинне, релігійне і патріотичне виховання та вищу освіту. Обидва сини – лікарі. В особі Покійного його дружина втратила вірного друга в житті, сини – дбайливого батька, онуки – любого дідуся, а українська громада – провідного громадсько-політичного діяча й великого українського патріота.

Хай світла пам'ять про В. Баранецького йде з роду в рід!

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

БІЛЯ ДЖЕРЕЛ...

(Закінчення зі стор. 15)

решток. А колись тут вирувало життя, нині цілковита руїна.

Від місцевих жителів дізнаюся, що має бути автобус до Дуб-

на. Користуюсь їх порадою і приїжджаю до Варковичів. Тут повно руху, гомону, поруч шлях Львів-Київ. У селі дві церкви – Московського і Київського Патріархатів. Зустрічаю тут випускника Волинської духовної семінарії о. Володимира Ковальчука родом з недале-

кого села Грушвиці. Розповідає про себе, знайомить з керівником церковного хору вчителькою місцевої школи Ніною Семенюк.

На довші розмови не вистачає часу, бо хочу оглянути городище, замковище, що на південний схід від центру села. Іду вулицями до нього, оглядаю

чепурненькі хати, забудови при них, оточені фруктовими деревами. Городище у Варковичах не так засмічене і зруйноване як в Княгинині, однак і не доглянуте. А сюди можна було б возити туристів, студентів, учнів, проводити уроки про минуле рідного краю, виховувати патріотів.

ЩИРОСЕРДЕЧНА ПОДЯКА

З нашими найближчими і найдорожчими – особливо коли відходять у вічність – невимовно тяжка розлука. Тому, хочемо сердечно подякувати усім тим, які так мужньо підтримували нас, та разом з нами відправляли на вічну ватру нашого найдорожчого і незабутнього чоловіка, тата, дідуся, рідного і двоюрідного брата, вуйка, дбайливого товариша, та прикладного члена нашої громади

сл. п. Володимира Слижа

який, з волі Всевишнього, відійшов на вічну ватру 26 квітня 2015 р.

Похоронні відправи почалися у четвер, 30 квітня, з похоронного заведення Петра Яреми. Відтак 1 травня відправлена була Св. Літургія у Церкві св. Юра у Нью-Йорку, а опісля тіло поховане на цвинтарі Gate of Heaven, Hawthorne NY.

Зворушені до глибини душі і дуже вдячні були ми за ласкаві слова співчуття від Владик Кир Павла Хомницького, ЧСВВ, та Кир Бориса Гудзяка – за які дуже дякуємо.

Хочемо висловити належну подяку о. Теодозієві Ільницькому за всі похоронні відправи, а пані Анні Бачинській за це що своїм прекрасним голо- сом додала поваги і серця до піднесених молитов за спокій душі покійного. Рівно ж вдячні ми маестрові Василеві Гречинському та хорові Думка, якого членом Влодко був дуже довгі роки, за прегарне, настроєве відспівання панахиди.

Теплі і щирі слова довголітних близьких друзів про „батька Слижа” як пластового друга, чи братчика, чи гніздового, про Влодка як товариша шкільної лавки, хориста, чи громадського діяча, навіяли багато гарних і веселих споминів і тим олегшили біль розлуки з нашим найдорожчим.

Особлива подяка курінному пластового куреня „Орден Хрестоносців”, Олесеви Лабунці, за теплі прощальні слова від куреня, а всім членам за таку численну участь у панахиді. Це була для нас велика підтримка. Поважна струнка постава хорунжого, Ярослава Левицького під час панахиди, св. Літургії, та на цвинтарі теж відзеркалювала глибоку пошану пластових друзів, а надана почесність Ярославом Федунком при домовині, змальовувала правдивого пластового друга і товариша. Наша щира Вам усім подяка! Влодко напевно Вами тішився і гордився.

Сердечному товаришеві з юних літ, д-рові Осипові Данкові, вдячні ми за теплі і зворушливі спомини, та за признание усіх чеснот яких у Влодка ми всі так дуже цінили.

Юрієві Семенишинові, голові хору Думка, щиро дякуємо за вислови співчуття від хористів. Влодко жив з піснею на устах і дуже жалів коли вже не був спроможний співати з хором.

Дякуємо за щирі слова співчуття пані Марії Шуст, директорів Українсько-го Музею у Нью-Йорку, якого Влодко сумлінно підтримував довгі літа.

Хочемо скласти подяку теж двоюрідній сестрі Лідії Слиж за гарні і теплі слова признание і прашання Влодка від родини під час тризни.

За професійну підтримку та виконання усіх похоронних і після-похоронних всебічних і бюрократичних подробиць дякуємо Данилові Бужетті.

А на закінчення, найбільша подяка від нас усіх нашої найстаршій внучці Ксені, яка так щиро і чудово поділилася своїми особистими, незабутніми споминами про свого улюбленого дідуся.

Наша щира подяка всім рідним, друзям і знайомим за молитви, вислови співчуття, пожертви на Служби Божі, квіти на могилу та щедрі датки на добродійні цілі в пам'яті нашого дорогого св. п. Влодка.

На Святі Літургії

Богдан і Галина Балабан, Мирон і Анна Баранкевич, Володимира Біла- няка з родиною, Annette Corso, Анастасія Гіряк, Michael & Irene D'Alessio, Оксана Жолкевич, Sally Ilchysyn, Анна Клоків, Мирослав і Зеновія Кулинич, Віра Леґедза, Catherine Mangiafreno, Мотрія Мілянич, Carl & Josephine Pheffer, Богдан і Марійка Полянські, Дана Пищук, Janet Regal, Ярослава Рубель, д-р Роман і Наталка Слиж, Катрія Червоняк, Ліда Черник, Алексан- дра Яблонська, 83 Відділ СУА, Український Католицький Університет

На Квіти

Наталка Воробець, д-р Ока Грицак, Євген Грицак, Ярослава Панчук, Маруся Попа, д-р Андрій і Рута Ріпецькі, Stephanie Simmons, Дарія Само- тулка, Michelle Crawford, Христия Санторе і Hisham Akl, Morgan Stanley, Andy & Christina Fremer, Андрій і Христия Фединьські, Пластовий курінь „Орден Хрестоносців”, Павло і Маруся Червоняк, Люба Чирська

Fruit Basket

Іван і Христия Макар

Датки на Український Музей в Нью Йорку

по 1,000 дол. - Марко, Адріянна і Юрій Слиж з родинами; д-р Роман і Наталка Слиж

500 дол. - Богданна Слиж

по 250 дол. - Ярослава Панчук, Стефан і Марта Скрибайло

по 200 дол. - д-р Володимир і Анна Рак, проф. Володимир Петришин

по 150 дол. - Ольга Гной, Serge & Josianne Devriendt, Юрій і Марійка

Штогрин

по 100 дол. - Дарія Байко, Христия Бонакорса, Христия і Олесь Брожина, проф. Роман і проф. Зірка Воронки, Роман Гавриляк і Марія Тершаковець, Мирон і Ольга Гнатейко, Dr. Anne Harzem, д-р Осип Данко, Ксеня Драган, Юрій і Жєня Ключас, Мирослав і Зєновія Кулинич, Богдан і Оксана Кузи- шин, Antonio & Maria Lampron, Катруся Леонард і Bill Shashaty, Олег і Оксана Лопатинські, проф. Іван Лучечко, Ярослав і Галина Обєришин, Олег і Уляна Омецинські, Христия Певна, Володимир Процик, Олесь і Ліда Пясецькі, Ан- дрій і Таїса Рак, д-р Ігор і Сусанна Рак, Дарія Самотулка, Володимир і Анна Саф'ян, д-р Роман і Наталка Слиж, д-р Ігор і Оленка Терлецькі, Ярослав і Люба Федун, Катрія Червоняк, Рома Шуган

75.00 дол. - Пластовий Курінь „Лісові Мавки”

по 50.00 дол. - Володимира Біланюк з родиною, Євген і Зєня Брожина, Дзвінка Брикович, Анастасія Гіряк, Євген і Уляна Дмитренко, Ліда Закрев- ська, Богдан і Ліда Крамарчук, Ярослава Кришталович, Ірина Куровицька, Орєст і Павлина Побічушка, Стефанія Сємуцак, Марійка Скасків, Марійка Томоруг, Марійка Циган

по 30 дол. - Анна Бідяк, Марія Лєщишин, Марія Наконєчна

по 25 дол. - Марта Данилюк, Ігор і Ірена Єдліцькі, Надя Савчук, Алексан- дра Юзєнів

Датки на Український Католицький Університет

1,000 дол. - Богданна Слиж

300 дол. - Богданна Титла

200 дол. - Оксана Жолкевич

по 100 дол. - д-р Осин Данко, Дарія Самотулка, Ольга Яцків

40 дол. - Христия Ферєнцєвич

Датки на Хор Думка

200 дол. - Богданна Слиж

100 дол. - Ігор і Люба Декаїло

Датки на Журнал „Наше Життя”

50 дол. - 83 Відділ СУА

Датки на Прєсовий Фонд „Свобода”

50 дол. - Миколка Галів

Датки на Київський Центральний Військовий Госпіталь

250.00 дол. - д-р Андрій і Рута Ріпецькі

100 дол. - Андрій і Христия Фединьські

Датки на Пл. Курєнь „Орден Хрестоносців”

200 дол. - Богданна Слиж

Датки на Церку св. Івана Хрєстителя в Гантері, Н.Й.

200 дол. - Богданна Слиж

50 дол. - Ярослава Стасюк

Щиро дякуємо

дружина – Богданна

донька – Адріянна з чоловіком Dr. Julien Devriendt

сини – Марко

Юрій з дружиною Емою

внучки – Ксеня і Оленка Devriendt, Тєса і Сейді Слиж

В першу річницю смерті св. п. Володимира Слижа будуть відслужєні Святі Літургії

26 квітня 2016 року о год 8:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку

25 квітня 2016 року о год. 5:30 вечєром в Українській католицькій церк- ві св. Димитрія, Торонто, Канада

Також в Катедрі Прєсвятїї Родини – London, England

Прєсимо пам'ятати нашого дорогого св. п. Влодка у Ваших молитвах.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАЇТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

З великим болем повідомляємо, що 28 березня 2016 року відійшла у Божу вічність наша найдорожча і улюблена Мама, Баба Мума, Прабабця і Тета, Мадалі, Берегиня нашої родини, Дружина св. п. д-ра вет. мед. Івана Галія

св. п. Марія Івасик Галій

27 листопада 1913 р. - 28 березня 2016 р.

Похоронні відправи відбулися 1 квітня 2016 року в Українській католицькій церкві св. Миколая в Милвил, Нью-Джерзі

Залишені у безмежній скорботі і смутку:

дочка - Марта
внуки - Олекса й Оленка Денисенко з родинами
родина - Юрко Лашкевич
Роман Раковський з родиною
Марта Антонів з родиною
родина в Америці, Канаді й Україні.

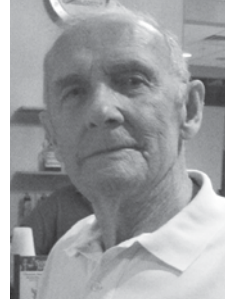
Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Марії Галій можна скласти на:

- Ukrainian Catholic Education Foundation (UCEF)
2247 W Chicago Ave., Chicago, IL 60622; www.ucef.org
- WFUWO Journal, Ukrainian Woman in the World - „Українка в Світі“, 145 Evans Ave., Suite 206, Etobicoke, ON M8Z 5X8 Canada; www.wfuwo.org

У смутку повідомляємо, що в середу, 23 березня 2016 року, проживши 92 роки відійшов у вічність дорогий Батько, Дідо і Прадідо

св. п. Антін Білінський

народжений 12 травня 1923 року в Курдибанівці, Бучач, Україна; син св. п. Петра і Михайлини (з дому Кульчицька), вдовець св. п. Ольги Кріль, яка померла в 2005 році та з котрою прожив 48 років.

Панагида відбулася 28 березня 2016 року в Parker Brother Funeral Home у Вотервліті, Н.Й. Похоронні відправи у супроводі о. Михайла Мищука відбулися 29 березня в Українській католицькій церкві св. Миколая у Вотервліті, а відтак на Українському католицькому цвинтарі св. Миколая в Мейплвуді, Н.Й.

У смутку залишилися

син - Михайло з дружиною Лідією, (Hollywood, FL)
син - Йосиф з дружиною Анн-Марі, (Watervliet, NY)
син - Володимир з дружиною Керин, (Baldwinsville, NY)
донька - Гєня Білінська, (Cooper City, FL)
внуки - Michael, Stefan, Joseph та Kevin
правнучки - Natalka, Marisa, Emily та Jessica
пра-правнучка - Madison
дальша родина в Україні та США.

Пожертви в пам'ять Покійного можна скласти на: Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

Вічна йому пам'ять!

Св. п. Юрія Петлюри (1986-2015) у 1-шу річницю упокоєння

У вівторок, 21 квітня 2015 року, на 29-му році життя, спочив в Господу раб Божий Юрій Петлюра в місті Гамільтон, Онтаріо.

Юрій народився 23 квітня 1986 року у місті Гамільтон, перший нащадок в родині Володимира та Люби Петлюри. Він був внуком полковника в УНР Олександра Петлюри (рідного молодшого брата Симона Петлюри), а також походив з шляхетної родини Вітковицьких (по бабі) і національно-свідомих патріотичних родин Максим та Іванечко.

Більшість свого життя Юрій прожив в рідному Гамільтоні, де він був охрещений в Українському Православному Соборі св. Володимира, а пізніше прислуговував і співав у хорі цього ж храму. Ходив до української школи ім. Василя Сарчука, а закінчив матуру українознавства при Культурному Осередку СУМ. Ходив до державної школи Святого Духа а потім навчався в гімназії Orchard Park Secondary School. Далі поступив на факультет фізики при McMaster університеті де отримав ступінь Honours Bachelor of Science, а опісля продовжив навчання на музичнім факультеті і здобув ступінь Honours B.A. in Music. Далі Юрій вступив до Торонтонського Університету по закінченні якого отримав Ontario Secondary School Teaching Certificate.

Юрій з юних років брав активну участь у культурному житті української громади. Спочатку він був учасником Молодіжної Капелі Бандуристів ім. Григорія Китастого, Торонто, під керівництвом Віктора Мішалова. Від часу заснування Капелі Бандуристів Канади (КБК) в 2001-му році Юрій став її активним учасником і концертмайстром. Коли в 2013 році на посаду художнього керівника та диригента КБК запросили Андрія Дмитровича, то він, в свою чергу, запропонував Юрію співпрацю в чині заступника диригента. Ця співпраця виявилась дуже успішною і дала добрі результати і плоди для Капели. Два останні роки свого короткого життя Юрій прилучився до Української Капели Бандуристів ім. Т.Г. Шевченка в Америці (УКБ), де був призначений заступником диригента. Він співпрацював з двома капелами до останніх днів свого життя. Велику пошану в його пам'яті зробила УКБ що прийняла Юрія до свого братства посмертно. Всюди, де він працював і був задіяний, Юрій показував найвищу якість та самовіддачу, велику самодисципліну і жертвність на благо бандурної справи та українського мистецтва.

В 1999 році, Юрій з родиною, вперше відвідав Україну. Побував у місті Львові, відвідав село Вовче, Турківського району, а також провів декілька днів у Києві. (Мрії все мав колись побачити і побути в Полтаві, але не дочекався). Ця подорож, значно збагатила і розширила світогляд Юрія щодо українського життя, історії та культури. Дала нагоду краще зрозуміти походження родинного коріння, переконання та моральні основи цілого роду. Тому, коли в 2012 році в Україні були парламентські вибори, Юрій зголосився поїхати до України, щоб бути спостерігачем від Канадсько уряду у Донецькій області.

В 2000 році Юрій почав записувати бандурні інструментальні твори в домашній студії звукозапису. З допомогою брата Олександра, тепер по фаху звуко-режисер і також бандурист в Капелі, праця була закінчена у 2005 році. Випущений компакт-диск увібрав в себе вісім інструментальних творів, унікальні інтерпретації українських та класичних творів виконані на Львівській і Чернігівській бандурах.

Від 2004 до 2011 року Юрій був інструктором на таборах «Кобзарська Січ» в Emlenton, Pennsylvania, U.S.A. Від 2012 до 2014 року Юрій, разом із Олегом Созанським зі Львова, стали співкерівниками цього кобзарського табору. Від 2010 до 2014 року Юрій також очолював наукові літні табори бандури і співу на ОДУМ-івській оселі „Україна“ в Лондоні, Онтаріо. Юрій мав дар до вчителювання. Терпеливість, повага та індивідуальний підхід

до кожного студента надавали Юрієві авторитету. Студенти любили Юрія і з охотою повертались до кобзарського табору у наступні роки. Від літа 2015 року перезвали цей табір в ім. Юрія Петлюри.

Не маючи змоги знайти вчительську працю в Канаді, Юрій продовжував давати приватні лекції теорії музики і фортепіано, лекції гри на бандурі і також уроки по фізиці. З часом, прийняв пропозицію на короткий час викладати фізику в Лондоні в Англії, при Harris Westminster Sixth Form – в престижній школі для обдарованих дітей. Тут він вчителював в тяжких умовах але успішно, два семестри, від вересня 2014 до кінця березня 2015 року.

Юрій був надзвичайно гуманна і добра людина – ніжний, щирий, скромний, ввічливий, чесний і глибоко віруючий. Дуже любив свою родину, зокрема, надзвичайно теплі відносини були поміж рідним молодшим братом Олександром та сестрою Христинкою. Був люблячим сином і онуком. Завжди пам'ятав своїх похресників Макси-

ма Дмитровича та Ксеню Юзків і ніколи не обминав їхні уродини. До всіх людей, не тільки до студентів, Юрій мав пошану. При навчанні чи при простому спілкуванні старався знайти найкращі риси людини щоб піднести її, підкреслити все найкраще що було в тій чи іншій особі. За своє коротке життя Юрій залишив в спадщину своїм чисельним учням і студентам любов і натхнення до творчості, до музики, до бандури і всього українського.

Чин похорону Юрієві, який відбувся в Соборі св. Володимира в Гамільтоні в понеділок, 27 квітня 2015 року, був величавий. Співслужили настоятель митрофорний протоієрей о. Василь Макаренко, митрофорний протоієрей д-р Ярослав Буцьора, і протопресвітер Богдан Сенцьо. Чин похорону співали учасники двох капел бандуристів – Канадської та Американської – а також члени церковного хору під диригентурою Оксани Сушко. Одна панахида була відправлена в суботу, 25 квітня в похоронному заведенні, а друга панахида - в неділю була в церкві, де тіло перебувало через ніч до понеділка, а пильнували тіло родина і близькі приятелі. В останню дорогу провести свого побратима, товариша, вчителя і мистця прийшли сотні і сотні людей різного віку і конфесій. В тих днях також відбувалися панахиди у Львові і в селі Вовче.

Родина покійного Юрія висловлює щиросердечну подяку духовенству за присутність і молитви, та родині, приятелям, колегам і учням за їхні співчуття, молитви, квіти і щедрі грошові пожертви на Капелю Бандуристів Канди, на Суспільну Службу Гамільтон і на Собор св. Володимира в Гамільтоні. Поминальним обідом провадив голова КБК, Володимир Шевчук. Щира подяка йому та всім хто висловив спогади й теплі слова про Юрія, як також Олегові Махлаєві, керівникові УКБ, за його промову під час панахиди в неділю, де він окреслив Юрія надзвичайний характер і жаль за втрату такої доброї, талановитої людини. Юрій мав позитивний вплив на всіх людей з котрими спілкувався і торкав багато сердець.

Поховання тлінних останків відбулося на українському цвинтарі св. Володимира в Оквіл, ОН. Він спочиває біля своєї бабці, Ірини Петлюри. В суботу, 30 травня, 2015 року в Катедрі св. Володимира в Торонті, у 40-ий день, панахиду відслужили Його Преосвященство Андрій, Єпископ Східної Єпархії і настоятель протопресвітер Богдан Сенцьо. Хором (якими учасники були капеляни й бандуристи) диригував Андрій Дмитрович.

Юрій залишив в глибокому смутку батьків Любу й Володимира, брата Олександра, сестру Христину, бабу Пелагію Максим, вуйка Ореста Максима з родиною, ближчу й дальшу родину в Канаді, Америці й Україні, і чисельних друзів. Спи спокійно дорогий, улюблений сину. Нехай Всемиловичий Господь прийме його душу до своєї оселі, там де праведники спочивають.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 12 січня 2016 року відійшов у вічність дорогий Чоловік, Батько, Дідусь, Прадідо та Пра-прадідо, слуга Божий

СВ. П.

Микола Лилак

Микола народився 5 червня 1916 року у селі Кадобна, Івано-Франківської області. Де б не проживав, Микола завжди приймав активну участь у житті багатьох українських організацій, був довголітнім членом ОУН. Відіграв ключову роль у організації СУМ у м. Рочестер, НЙ, де проживав на протязі 65 років. Приймав активну участь у праці ООЧСУ, виконував роль керівника та скарбника місцевого відділу Українського Конгресового Комітету. Одночасно був одним з організаторів та скарбником декількох організацій, які об'єднували жителів м. Рочестер та околиць, а саме: клубу "West Side Club", Українського Допомогового Комітету та Українського Народного Союзу. Звдяки таких відданих учасників як Микола, у Рочестері були створені Український Дім, Український Культурний Центр, Українська католицька церква Богоявлення, де Микола співав у хорі, був членом церковного комітету, організував бінго та допомагав у всіх ділянках, де допомога була необхідна. Це лише деякі досягнення місцевої української громади, у яких Микола приймав участь. Його внесок у створення, розвиток, процвітання та існування громади значний, він залишить слід який буде служити у народі декільком наступним поколінням українців.

У глибокому смутку Микола залишив дружину Марію; сина Євгена та Оленку; внуків: Оксану (Браєн Кіінін), Маркіяна та Іванку Лилак. Родину в Україні: дві дочки з родинами - Марію (Петро) Романів, Марту (Михайло) Сікора; кузинку Анастасію Лучанко з родиною; та родину Кушлик. Похресників: Ігора Гаврищука, Ольгу Лучанко. Приятелів у Англії, а саме родину Ревіляк, в Канаді Катерину Свергун з родиною, в Австралії Лілю Шарак-Гид з родиною.

Похоронні відправи відбулися 18 січня 2016 року у церкві Богоявлення. Микола похоронений на цвинтарі святого Духа в м. Рочестер, НЙ. В пам'ять св. п. Миколи Лилака, пожертви були зроблені на Служби Божі, на церкву Богоявлення, ЗУДАК та УККА. Родина Лилак щиро дякує всім за те, що розділили наш смуток у момент втрати дорогої нам людини та за підтримку у ці тяжкі для родини дні.

Вічна пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 2 квітня 2016 року, відійшов у вічність на 90-му році життя наш найдорожчий Тато, Дідо, Прадідо, Брат і Вуйко

СВ.П.

Адріян Іванчук

нар. 8 березня 1926 року в Україні.

Похоронні відправи відбулися 9 квітня 2016 року з похоронного заведення Aston-Basagic, Rt. 23, Hunter, NY, до церкви св. Івана Хрестителя.

У смутку залишилися:

дочка - Наталка Іванчук
внуки – діти покійного сина Володимира - Elizabeth, Christina, Alexandra, Joseph, Thomas з дружиною Katy та дітьми Jack, Charlie і Nicholas
сестра - Люба Федун з чоловіком Ярославом
племінниці - Дарія Іванчук,
- Ореста Федун,
- Наталка Федун-Войціцька з чоловіком Стефаном і дітьми Адріаною і Марком
племінники - Родьо Іванчук
- Андрій Федун з дружиною Мелісою і дітьми Стефцею і Максимом
та ближча і дальша родина в США, Канаді, Польщі й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви замість квітів в пам'ять Покійного можна складати на церкву в Струсові або на поранених воїнів АТО. Чеки посилати на: Luba Fedun, 19 Winding Way, Clifton, NJ 07012.

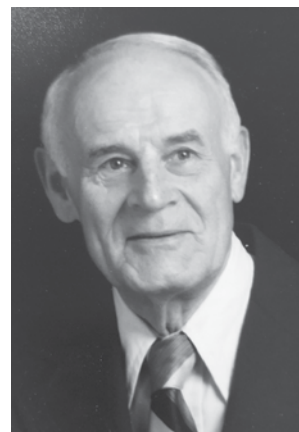

З Волі Всевишнього відійшов у вічність на 104-му році життя наш найдорожчий Батько

СВ. П.

проф. ІВАН ЛОБАЙ (1911 - 2016)

**професор – механічний інженер
патріот України**

Народився 4 жовтня 1911 року в с. Гаї Ковтуни, Тернопільщина, в родині Степана і Клементини (з дому Марет) Лобай. В 1943 році в Чехословаччині одружився з Галиною Макаренко з козацького роду. Вони - батьки двох дочок: Марії Іванни і Галини Благослави. В 1947 році родина емігрувала до Венесуели. У 1961 році переселилися до США.

Провів професійне життя як механічний інженер і університетський професор в різних країнах: Україна, Чехословаччина, Німеччина, Венесуела, Альжир і США. Був професором в University of New Haven і Yale University в Конектикаті. В 1993 році став Офіційним Консультантом при Міністерстві Освіти України у Києві.

Упокоївся в Бозі 3 березня 2016 року. Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві св. Михаїла в New Haven, CT. Похований на цвинтарі Orange Center Cemetery, Orange, CT.

Щиро дякуємо ближчій і дальшій родині в США, Канаді й Україні, і всім знайомим за молитви і вислови співчуття. Присимо дальше молитися за душу покійного Івана.

Вічна Йому пам'ять!

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

First time home buyer?

Qualify for a mortgage with

10% down

NO PMI

3.60%* APR

25 year fixed

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

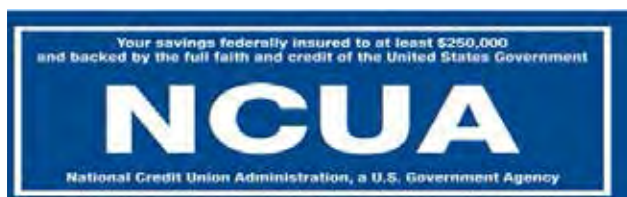
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

**10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.06 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Yield.*